

ROVERSKÝ KMEN

*skautský časopis
pro rovery
a rangers*

Junák a apolitičnost

Rozhovor s Jankem Rubešem

Vlastenectví jako hodnota

Velký průvodce po Malých Karpatech

 SKAUT

duben/2017
ročník 20 / číslo 99

OBSAH

EDITORIAL 3

CO OTŘÁSÁ SKAUTSKÝM SVĚTEM

Zprávy	4
Vyšší patra	6

TÉMA

Janek Rubeš: „I jednotlivec toho může změnit mnoho“	8
Nestrannost není apolitičnost	12

ROVERING

Kterak Vlče na Valný sněm jel a co všechno tam zažil	14
Anketa: Jak jsem spokojený s usnesením Valného sněmu o logu?	18
Anketa: Co je pro mě největší zkušeností při přípravě Obroku 2017?	19
Našlapaný Roverský Tábor	21
Pohádka o roveringu na Slovácku	22
Sloupek Roverského odboru	23
Roveringem za své hranice	24

SVĚT KOLEM NÁS

Krásna na dosah v Malých Karpatech	26
Tábořit jako stádo slonů	29

KALOKAGATHIA

Hasne již vatry zář	32
Vlastenectví není vlastenčení	35
Porady jinak a jinde	38

ČEKATELSKÁ

Odborky i pro rovery a roverky	40
Video může být zábava i výkladní skříň oddílu	44

POZVÁNKY 47

ROVERSKÝ KMEN

časopis pro rovery a rangers

číslo 99, ročník XX

vychází 5x ročně

registrační číslo MK ČR E 10199,
ISSN 1213-0664

Předplatné zajišťuje SEND Předplatné s.r.o.

Pro registrované členy Junáka je předplatné řešeno v rámci on-line registrace.

Více na www.skaut.cz/casopisy.

Vydavatel

Junák – český skaut, Tiskové a distribuční centrum, z. s.

Senovážné nám. 24, 116 47 Praha 1

IČ: 64934926

tél.: 234 621 223, fax: 234 621 399

e-mail: tdc@skaut.cz

web: www.skaut.cz/tdc

www.skaut.cz/obchod

Redakce

Junák – český skaut, Tiskové a distribuční centrum, z. s.

Senovážné nám. 24, 116 47 Praha 1

e-mail: kmen@skaut.cz

web: www.skaut.cz/kmen

archiv: casopisy.skaut.cz/kmen

Šéfredaktorka

Klára Procházková – Rajče

Editorka

Zuzana Orlová – Zuzka

Redaktori

Jakub Hrubý – Jemnej

Zuzana Orlová – Zuzka

Kristýna Pechová – Týna

Markéta Těthalová – Maki

Ester Jančaříková – ES

Anežka Rucká – Anežka

Korektury

Helena Kovalová – Mamut

Veronika Králová

Anežka Votrubová

Dále na tomto čísle spolupracovali autoři článků, fotografi a ilustraci.

Foto na obálce

Michal Půta – MPík

Grafická úprava obálky

Lukáš Němec

imagemakers

Grafická úprava a zlom

Imagemakers – Jitka Turbáková

e-mail: info@imagemakers.cz

www.imagemakers.cz

Tisk

POLYGRAF, s.r.o.

Předplatné

SEND Předplatné s. r. o.

www.send.cz/skaut

tél.: 225 985 225, 777 333 370

SMS: 605 202 115

Uzávěrka čísla 100 bude 1. 5. 2017.

Zaslané materiály se vrací na vyžádání, redakce si vyhrazuje právo na úpravu příspěvků.

FOTO ANNA BĚLKOVÁ

FOTO ARCHIV AUTORKY

Milí roveři,

tak už nám zase začalo jaro. Fotky Betlémského světla a skautských perníčků na instagramu nahradila nadšená selfička z jarních víkendů vzdělávacích kurzů. Mám jaro obzvláště ráda. Už jezdíme s oddílem na výpravy, ale zároveň ještě můžeme čerpat síly na tábor. Svojskáč je také v plném proudu a taktéž jsme po třech letech úspěšně absolvovali další Valný sněm.

Šípek hned po jeho skončení psal na Facebooku, že má radost z tak pěkné ukázky demokracie, které jsme si užili za celý víkend dosyta. Řada lidí byla z výsledků zklamaná, řada si také dokázala představit, že by svůj víkend mohla možná strávit konstruktivněji, ale je třeba uznat, že zažít si to jednu za čas, je k nezaplacení. Valný sněm totiž dává příležitost k diskusi napříč republikou. Nikdy jindy není lepší možnost, aby si mezi sebou popovídali vedoucí střediska z Plzně a z Ostravy a aby se na něčem muselo dohodnout pět set lidí z celé republiky. Každý s trochu jinou tradicí skautování i prostředí, ve kterém se pohybuje. Valný sněm nám pomáhá překonávat hranice a praskat své bubliny, které bezpochyby ve svých regionech stále máme. Jak Vojta Petr po sněmu na Facebooku zmínil, boj o logo nebyl boj o marketingovou komunikaci, ale boj o identitu. Pokud bychom se tedy měli zabývat příštím sněm něčím, co je skutečně závažné, tak především pak zasypáváním příkopů, které mezi sebou máme a zbavování se předsudků o skautech, kteří jsou pro nás ze vzdálených končin a připadají nám buď příliš konzervativní nebo příliš liberální. Myšlenku totiž máme stále stejnou. Ted' už ale dost o Valném sněmu. Důkladnou a velmi zábavnou reportáž si o něm totiž můžete přečíst v článku od Vlčete. Vše ho doporučuji.

Taktéž velmi doporučuji rozhovor s občanským aktivistou a autorem skvělého youtube průvodce po Praze Jankem Rubešem. O tom, proč by nejel na Youtubering a jak to vlastně všechno začalo, se dočtete v rubrice Téma. O cestovatelský zážitek na papíře se tenkrát postarala Ester, která vás zavede na Slovensko do Malých Karpat. Doporučujeme, aby se co nejdříve stal skutečností. Je tam totiž vážně krásně. A pokud už poctivě plánujete tábor, nezapomeňte se s Kami s v rubrice Prostor zamyslet nad tím, jak na něm co nejvíce snížit produkovaný odpad.

Přejeme vám inspirativní čtení a hodně jarního sluníčka,
RAJČE A ZUZKA

DOKUMENT SKAUTI BEZ LILIE MAPUJE OBNOVU JUNÁKA V ROCE 1968

Slavnostní předpremiéra filmu Skauti bez lilie se uskutečnila 18. března v malém sále Městské knihovny v Praze. Film vznikl pod projektem Zkušenost totality. Skrze rozhovory s pamětníky film dokumentuje obnovu Junáka v roce 1968 a následné nucené sloučení s komunistickým pionýrem. Veřejná premiéra proběhne 23. dubna v Praze a následně na dalších místech České republiky. Během léta bude volně zpřístupněn k osobnímu využití nebo společně s metodickými listy k programu v oddíle. Na filmu spolupracoval Skautský institut společně s projektem Paměť národa od organizace Postbellum.

ČESKÝ KONTINGENT NA JAMBOREE DO USA MÁ SVÉHO VEDOUČÍHO

David Urban – Ňuf byl na začátku března výkonnou radou Junáka zvolen do vedení českého kontingentu na světové jamboree. Největší skautské setkání proběhne v roce 2019 v USA. Junák – český skaut na jamboree pošle skupinu asi 250 skautů. Ňuf je kromě jiného i vedoucí českého kontingentu na Moot 2017.

„Podle mého názoru je skauting nejlepším hnutím mladých lidí v celé historii. Vždy jsem znovu ohromen činy těchto pozoruhodných mladých mužů a žen. Že je skauting pro mladé lidi tak pozitivní, věřím především proto, že vštěpuje hodnoty, které – pokud si je dokážeme udržet i v dospělosti – nám mohou být oporou a ukotvením ve světě.“ (Starosta britských skautů Bear Grylls v magazínu GQ)

VÝKONNÁ RADA PODPĚŘILA POLSKOU SKAUTSKOU ORGANIZACI V POŘÁDÁNÍ SVĚTOVÉHO JAMBOREE

Polská skautská organizace se uchází o organizování 25. světového skautského jamboree v roce 2023. Junák – český skaut nejen vyjádřil slovní podporu, ale je také připraven pomoci polským skautům s plánováním a organizací samotné akce. Informoval o tom zahraniční zpravodaj Junáka Vojtěch Olbrecht – Fišer. V současné době se rozhoduje, zda jamboree proběhne v Jižní Koreji, nebo právě v Polsku. O definitivním místě konání se rozhodne na Světové skautské konferenci v srpnu v Azerbajdžánu.

ČESKÝ KONTINGENT NA ROVERWAY NA NIZOZEMSKU HLEDÁ VEDOUČÍHO

Zahraniční odbor do 15. 3. 2017 přijímá přihlášky na pozici vedoucího českého kontingentu na evropské roverské setkání Roverway, které se zase po dvou letech uskuteční v roce 2018 v Nizozemsku. Tato velká mezinárodní skautská akce zahrnuje nejen program na místě, ale i putování v mezinárodních skupinkách. Kontingent bude čítat více než 80 účastníků z České republiky. Přihlášky a další informace na e-mailu zahraničního odboru: international@skaut.cz. (zo)

SKAUTI DRŽELI ČESTNOU STRÁŽ U TĚLA KARDINÁLA

Kardinál Miloslav Vlk zemřel v sobotu 18. března. Ve čtvrtek 23. března se dveře katedrály sv. Víta otevřely veřejnosti, aby se lidé s kardinálem mohli rozloučit. Skauti po celou dobu drželi čestnou stráž. Během dvou hodin do katedrály přišlo více než tisíc lidí. Zádušní mše se konala v sobotu 25. března rovněž v katedrále sv. Víta na Pražském hradě.

NÁČELNICTVO SE BUDE ZABÝVAT ZMĚNOU SKAUTSKÉHO GRAFICKÉHO MANUÁLU

Valný sněm přijal usnesení, ve kterém Náčelnictvu navrhl otevřít téma grafického manuálu a změnit možnosti používání nového loga, které podle usnesení bude možné využívat i se slovem „Junák“ nebo úplně bez textu. Než se grafický manuál reálně změní, platí současná pravidla.

„Skauti pátrají po podrobnostech životního osudu otce filmového režiséra Miloše Formana. Rudolf Forman byl skautským vedoucím v Čáslavi a zemřel v koncentračním táboře Buchenwald. Pátrání po detailech jeho života je součástí projektu Hrdinové války, v němž skauti zjišťují podrobnosti o skautech a skautkách, kteří zahynuli při druhé světové válce.“ (ČTK, 18. 2. 2017)

SKAUTSKÝ ČASOPIS BEN, JÁ A MÍNA VYUŽÍVAJÍ MATEŘSKÉ ŠKOLY I RODINY

Skautský časopis pro předškolní kategorii benjamínek je nyní přístupný i veřejnosti. Metodický časopis oceňují dětské skupiny a další mateřská centra. „Časopis Ben, já a Mína nás zaujal především množstvím rozmanitých námětů a svými zdařilými ilustracemi. Vybězí ke společnému vyprávění, objevování a prožívání nového, vede k zamyšlení a tvořivosti. Oceňujeme nápady na míru šité pro celé dětské skupiny, nejen pro jednotlivce, na které se soustředí většina dnešních dětských časopisů,“ hodnotí časopis ředitelka Montessori školy Jonáš Michaela Ehrebergová. Ben, já a Mína zatím není k dispozici ke koupi na veřejných místech, ale je možné si ho předplatit.

Šest stovek účastníků sněmu z celé země o víkendů také diskutovalo o tom, jak co nejvíc podpořit skautské vedoucí v jejich činnosti, kterou vykonávají dobrovolně ve volném čase. „Vzhledem k velkému zájmu o skauting se mnohdy potýkáme s jejich nedostatkem. Proto je musíme podporovat například i nabídkou vzdělávacích kurzů, díky kterým budeme moci rychle reagovat na konkrétní potřeby oddílů,“ dodala mluvčí Junáka Jitka Taussíková. (ČTK, 26. 3. 2017)

FOTO TOMAŠ SLAVÍK – FRED

SKAUTSKÉ ODBORKY V NOVÉM NYNÍ I PRO ROVERY A RANGERS

Skautské odborky jsou po dlouholetém čekání opět k dispozici. Tým revize výchovného programu nové odborky poprvé představil na Valném sněmu ve Velkém Meziříčí. Balíček obsahuje 54 odborek. Počet ale není konečný. Každá odborka obsahuje je tři úrovně. Nejvyšší úroveň je pro mladší rovery a rangers.

Po revizi byla představena i nová skautská stezka, která bude v příštím roce k dispozici v experimentální podobě.

SKAUTSKÝ INSTITUT V BRNĚ ZÍSKAL VLASTNÍ PROSTORY

Nové prostory v domě na Moravském náměstí získal od začátku dubna Brněnský skautský institut. Mladší bratříček institutu na Staromáku funguje rok. Až doteď se akce SU v Brně odehrávaly hlavně v centru neziskových organizací Syřiště. Poslední měsíce probíhala intenzivní jednání s městskou částí Brno-střed, jejímž výsledkem bylo získání prostor v centru města. „Od poloviny dubna se budeme zabydlovat a začneme na novém místě pořádat akce. Oficiální otevření se vši slávou ale plánujeme až na začátek školního roku,“ poznamenala jedna z členek užšího týmu Kateřina Šmajzrová. (kpro)

JEDEN DEN V ŽIVOTĚ ŠÉFKY OBROKU

Obrok. Největší skautské setkání v České republice vypukne už za pár měsíců na bojišti v Trutnově. Všechny přípravy a plány právě teď graduji a organizační tým dělá, co může. Je tedy jasné, že typický den Žirafky, šéfký Obrok, je pořádně nabitý.

AUTORKA KAMILA BURÁŇOVÁ – ŽIRAFKA

FOTO ANNA BĚLKOVÁ

KAMILA BURÁŇOVÁ – ŽIRAFKA

Pocházím ze Slovácka (ta oblast se slivovíci a vdolečkama). Studuji angličtinu na jazykové škole Elvis v Praze, ale srdcem jsem stále Moravačka. Vychovala jsem jednu družinu holek od světlušek až po rádkyně a od roku 2014 působila u vedení oddílu skautů a skautek v Uherském Brodě. Momentálně hostuji ve vedení u nového klučičího oddílu Havranů v Praze-Suchbole. Poslední tři roky na střední jsem vedla tým lidí, který pořádal festivaly a koncerty v našem městě. To mě vlastně (společně s vůdcovkami Rovel, které mi otevřely bránu do světa rovingu) přivedlo v lednu 2016 k myšlence šéfování Obroku. Miluji dobré jídlo, spontánní plány s nedostatkem spánku, punkové koncerty a skautské akce, které mají smysl.

8:00 Přítel se mě snaží vzbudit, a i když jsem velký spáč, po dvaceti minutách a sedmnácti kopancích (já jeho, ne on mě), se mu to většinou podaří. Když se proberu, pročítám maily a sestavuji si seznam věcí, které mě ten den čekají. Vyřeším nejpálčivější úkoly, hodím na sebe něco ve stylu „nestíhám“ a utíkám na metro.

9:00 Sedím ve škole a začínají mi přicházet první zprávy od členů užšího organizačního týmu Obroku. Často urgentní otázky, které musím vyřešit hned. Snažím se zapisovat odpovědi z anglického poslechu a současně odpovídat lidem do chatu. Potom píšeme esej v angličtině a připravujeme se na zkoušky.

10:30 Mám přestávku a voláme si s mým zástupcem Klíxem ohledně dalších bodů, které přibyly na příštím poradě. Domlouváme se, že večer sestavím harmonogram a on mi ho později okomentuje. Potom mířím do školní kanceláře s prosbou, zda by nebylo možné si udělat zkoušku CAE v jiném termínu. První termín máme totiž Obrok nanečisto a v druhém už dokonce Obrok načisto. Dostává se mi příslibu: „I will do everything I can...“ Tak snad. Skautské priority jsou prostě skautské priority.

12:30 Po škole se stavuji na Smíchově za přítelem na oběd, kam

většinou přijíždím minimálně s půlhodinovým zpožděním, protože tramvaje mi prostě dělají problém.

14:00 Potkávám se s Agim v hipster kavárně, kterou samozřejmě vybral on, a probíráme průběh spolupráce s partnery. Zjišťuji, že se nás rozhodla podpořit nadace ČEZ, což hned volám naší finanční manažerce Ladě. Domlouváme se na sestavení žádosti o podporu hejtmana Královéhradeckého kraje. Chvilí sníme o tom, jak boží Obrok bude, až konečně bude, a loučíme se.

16:30 Jedu domů. Sestavuji harmonogram porady a s Májou hledáme další kapely na doplnění line-upu. Chvilku se učím na přijímačky a poslouchám hudbu. A samozřejmě prokrastinuji na Facebooku, klasika.

18:30 Přítel přijíždí domů a společně vaříme večeri. Probíráme, jak jsme se měli, hraje hry nebo sledujeme seriály a taky řešíme šilené problémy dospělých, jako jsou nájem a prášek na praní.

20:00 Následuje videohovor s Obrok týmem. Anička nás informuje o domluvené spolupráci se SVATem. Generál nám ukazuje aktualizovaný plán tábořiště. Vojta představuje 3D model pódia.

Martás nám prezentuje různé možnosti stravování pro servis tým a s Janou řešíme cestáky z minulé porady. A taky se hodně nasmějeme nad společnými zážitky z porad.

21:00 Vyrážím do centra za spolužačkami a cestou schvaluji poslední záležitosti. Dorážíme na koncert, párty se rozjždí a v tu chvíli už na skauty vůbec nemyslím. Zažíváme další skvělou noc v Praze, podnikáme nájezd na večeri číslo 2 a odjíždíme noční tramvají domů.

1:00 Vracím se značně unavená domů a radši neotevírám e-mail. Zítra je taky den a nejsem Klix, který pracuje i v jednu ráno. Pouštím seriál, tulím se ke Kubajzovi a usínám s úsměvem na rtech. Mám dobrý pocit z toho, že jsme se

FOTO ARCHIV AUTOROKY

dnes zase někam posunuli, a sním o tom, jak se budou účastníci tvářit, až poprvé vkročí na Obrok 2017.

Nebo o tom, jak budou naši planetě vládnout žirafy. Protože obojí bude určitě boží. ●

▼ INZERCE

SLEVA 10% kód: skaut2017

Slevový kód použijte při dokončování objednávky na www.colosus.cz

VZDUCHOVKY, LUKY, KUŠE PŘÍSLUŠENSTVÍ A PORADENSTVÍ

**COLOSUS
CZ**

RWO Team, s.r.o.
Oldřichovice 869, 739 61 Třinec
+420 558 712 665
www.colosus.cz

BEASTHUNTER

Ragim

BEAR

JANEK RUBEŠ: I JEDNOTLIVEC TOHO MŮŽE ZMĚNIT MNOHO

Politika výrazně zasahuje do našeho každodenního života. Vše, co denně prožíváme a s čím se setkáváme, je jí nějakým způsobem ovlivněno. Ale co druhá strana barikády? Ta, kde naopak my sami můžeme do tématu přispět, a politiku ovlivnit. A co když se tyto dva postoje spojí dohromady? Je vůbec možné být apolitický a do politiky zasahovat? Jasným příkladem toho, že klidně můžete stát úplně stranou od veškerého politického dění, a i tak se dostat na jednání s pražskou primátorkou a něco důležitého změnit, je právě zarytý zastánce občanského aktivismu Janek Rubeš.

AUTORKY ANEŽKA RUCKÁ A ZUZKA ORLOVÁ

Dá se o tobě najít, že jsi scénárista, kameraman, dokumentarista, herec a fotograf. Jak by ses lidem nechal představit ty sám?

Já bych byl rád představen svým jménem a pak bych byl asi rád, aby si lidé našli věci, co točím. Obecně se prezentuji jako kluk, co natáčí videa, ale rozhodně nejsem režisér nebo dramaturg. Anebo, nedej bože, scénárista, herec nebo kameraman. To jednou někdo někde napíše a pak už je to navždy. Na ČSFD je o mně přesně tohle uvedené. Já jsem dokonce vystudovaný marketák, a to nikde není, a ani to už nedělám.

Přestože už to neděláš, tvoje videa jsou úspěšná. Promítáš do nich částečně něco ze své marketácké praxe?

Možná trošku, spíš akorát nějaké to marketingové know-how. Já jsem původně totiž začal točit reklamu, respektive reklamní videa.

Dokážeš si představit, že bys dělal politické kampaně?

Jo, to jsem třeba dělal. Třeba pro Stranu zelených jsem točil spoty před x lety. To bylo vlastně z radosti. Měl jsem moc rád Ondru Lišku.

A ty sám bys byl ochotný být součástí nějaké reklamní kampaně?

To jsem. Jsem součástí projektu #jetovtobě v kampani Vodafone. Kdyby mi řekli: „Bud' tvář Skautského institutu,“ tak bych byl taky rád. Je fajn tuhle pomíjivou popularitu využít pro dobrou věc. Ale asi bych nebyl tvář něčeho, s čím nejsem ztotožněný. Teď mě třeba pozvali na Utubering a nepojedu. Nechci to podporovat. Přejde mi to hloupý, ale ten kluk, co mě oslovil, byl moc fajn.

Nebylo by lepší, kdybys tam jel a řekl si k tomu to svoje?

To oni chtěli. Chtěli, abych jel do rodičovského stanu. Přišlo by mi ale, že bych tam byl jako takový trojský kůň. To mi nepříjde hezký. Mě to vlastně moc nebere. Nelíbí se mi ta adorace youtuberů a že za účast tam vlastně účastníci musí zaplatit. Za šest stovek mi přijde, že jsou lepší věci, který je dobrý vidět.

Takže se necítíš jako youtuber? Přeci dáváš svá videa na YouTube.

Když jsem já dával videa na YouTube, tak těm dnešním youtu-

berům bylo pět. Ale pro mě to slovo má negativní konotaci. Já si pod youtuberem představím kluka, který ukazuje svůj majetek a těm, co ho sledují se vychloubá: „Koukejte, já mám dražší telefon než vy.“ Tak to mi přijde uhozený. Ale pak jsou youtuberi jako třeba Kovy. Toho já mám hrozně rád a myslím si, že dělá skvělou práci, ukazuje nějaký věci a využívá svou popularitu k tomu, aby udělal něco dobrého, něco zlepšil. Ale když je nějaká holčička, která ukazuje, že si koupila novou kabelku za deset tisíc a fanoušci by si ji měli koupit taky, tak to mi přijde strašný.

A nedalo by se díky tvojí účasti na Utuberingu zlepšit youtuberům jméno? Už jsi zmínil Kovyho, tak by to mohl být dobrý způsob, jak podpořit další, podobně zaměřené youtubery.

Jasně, asi jich je tady plno. Já znám jenom Kovyho a ještě Zachyho, ale jinak jsem asi nic jiného neviděl. A oni na mě asi taky nekoukají. Myslím, že tahle svoboda nekoukání se je dost dobrá.

Jak ses vlastně dostal k tématu Honest Guide?

Já jsem nejdřív natáčel videa o pražských taxikářiích, kteří podvádí zákazníky (Praha vs. prachy, pozn. redakce). Je to poměrně stresující a časově náročné. Dva roky natáčíš něco, co pak odvysíláš během několika dílů. S nápadem na videoprůvodce ale původně přišel Honzík Mikulka, který to i točí a střihá, za což jsem rád, střihání mě totiž třeba fakt vůbec nebaví. Zkusili jsme spolu natočit první díl, cestu z letiště. Už když jsme to točili, tak jsem si říkal, že to bude fiasko. Spíš takový pokus-omyl. A pak kolegové v práci říkali, že si ten první díl pouštěli a přišlo jim to skvělé, a všichni byli nadšení, tak jsme natočili druhý a třetí a docela se to chytilo. To, že se jim to líbilo, byla pro mě velká motivace, ale zároveň si myslím, že máš svoji práci dělat tak, aby se to líbilo hlavně tobě. Já když jedu do cizí země, hledám si často videa na YouTube s tipy, co navštívit a co je pěkný.

Takže to děláš i proto, že ty sám taková videa vyhledáváš?

Jasně, proto chceme začít dělat i jiný města. Chceme vždycky najít někoho, kdo by nám to všechno ukázal, a my bychom to pak společně s ním natočili. Prahu už jsme docela pokryli, máme asi třicet dílů, ale témat je plno a myslím si, že ještě chvíli s nimi vydržíme.

Když ukazuješ pravou Prahu a pražský život turistům, nebojíš se, že se pod přívalem turistů tato Nepražákům skrytá místa zničí?

Myslím si, že rozhodně ne. Náš zásah není tak zásadní. Nebude tam stát fronta Japonců, co si přijdou dát kávu. Asi kdybych věděl, že to tak dopadne, zapřemýšlel bych,

jestli to do videa vůbec zařazovat. Jsou místa, která bych neukázal, třeba hospodu U Hrocha, stejně tak U Zlatého tygra, tam nechci nikoho moc posílat, protože si myslím, že to má zůstat klenotem. Ale je tu příklad hospody u Malého Glenu, moc příjemný irsko-americký pub. Někdo o ní napsal v Korei. Teď, vždycky když tam přijdeš, je z dvaceti hostů dvanáct Korejců a všichni si dávají to samé. Všichni mají Velvet a koleno, dokonce už mají i menu v korejštině. Automaticky jim to nosí, jakmile se objeví ve dveřích. To je samozřejmě komický, ale nemyslím si, že by to to místo zničilo.

A co třeba případ s městskou hromadnou dopravou na cestě z letiště? Nenastane paradox, že podobné tipy bude využívat stále víc a víc lidí, a jejich užívání tím pádem bude komplikovanější?

Ne, rozhodně ne. Město by mělo dělat všechno pro to, aby lidé jezdili veřejnou dopravou. Já neříkám lidem, aby nejezdili taxíkem, jenom jim ukazuji, že je tady jiná, levnější, rychlejší alternativa. Dojet MHD do centra stojí euro, což není normální, jinde to stojí mnohem víc. A myslím si, že pokud se naplní kapacita toho autobusu, co tam jezdí, tak prostě bude jezdit o jeden navíc. Ale je fakt, že po vydání tohoto dílu musím vždycky autobusem z letiště. Úplně bych se styděl jet taxíkem nebo se nechat vyzvednout. Úplně si říkám, že když to dělám do videa, tak to taky musím sám využívat.

Jak vnímáš turisty, kteří přijíždějí do Prahy?

To, co já hrozně nemám rád, jsou turisté ve velkých skupinách. Moc se nezajímají, jdou po ulici, mají nějakého průvodce a ani si nepama-

FOTO ARCHIV AUTOREK

JANEK RUBEŠ (29 LET)

Autor úspěšných internetových seriálů na portálu Stream.cz. Jako aktivista vešel do povědomí pořadem Praha vs. prachy, ve kterém zdokumentoval okrádající taxikáře v centru Prahy. V současné době pravidelně vydává na Streamu pořad Honest Guide, ve kterém turistům ukazuje Prahu a představuje její netradiční místa. Pořad se rychle stal oblíbeným po celém světě, ale ohlasy má i u českých sledovatelů. Ani v novém formátu se však nevzdal boje proti „turistickým pastem“ a jeho videa o směnách s nevýhodnými směnnými kurzy a o dalších lécčkách mají skoro nejvíce zhlédnutí.

tuji, co v tom městě viděli. Já mám rád turisty, kteří chtějí něco z toho města skutečně poznat, a těm já se snažím jít naproti a pomoci. Pokud chtějí vidět, kam jít na oběd, na dobré kafe, pivo, právě pro ně je ten náš průvodce. Když ti přijdou kamarádi, vezmeš je na místa, která máš rád ty osobně, a tím to město poznají mnohem víc. →

A jaké máš ohlasy? Dostáváš i nějakou (ne)konstruktivní kritiku? Třeba na díl, kdy odrazuješ od návštěvy Pražského hradu, se negativních reakcí objevilo poměrně dost.

Určitě, zrovna po díle s Hradem spoustu, to bylo fakt zajímavé. My jsme se klasicky opřeli do Miloše, takže to ti vždycky lidi vrátí, což je ale zase správný, navíc jsme trapně útočili na vzhled. Ale stejně si myslím, že se Praha dá krásně zvládnout bez návštěvy Pražského hradu a Karlova mostu. Já jsem jezdil do New Yorku dvacet let a nikdy jsem nebyl na soše Svobody, Manhattan nenávidím.

Příklad s New Yorkem: v New Yorku jsem hlídal desetiletého kluka, který tam žije celý život a běhá po ulicích downtownu. Na pár dní přijel Kazma, tak jsem ho po měs-

tě prováděl. Když jsem pak tomu klukovi říkal, co všechno jsme prošli a že jsme viděli Naked Cowboye, vůbec nevěděl, co to je. Kluk, co žije celý život v New Yorku, nezná jeden z největších symbolů toho samotného města. To je stejný, jako když by nám turista řekl, co všechno viděl na Pražském hradě. Všichni tam sahají na pindíka nějaké sochy, a my ani nevíme pořádně, proč vlastně a co to je. Prostě si myslím, že by lidi měli chodit na Vyšehrad a na Petřín a na Dětský ostrov a na Střelecký ostrov. Teď jsem tam byl, jak bylo hezky, a nikdo tam nebyl. Na druhou stranu, ulice Karlova, tam není nic českého, a turistů je tam plno.

A nepatří tedy potom ty památky spíše turistům, kteří sem přijíždějí a navštěvují je? Můžeme potom památky ještě považovat za naše národní dědictví nebo něco, co Českou republiku reprezentuje, přestože už tam českého nic není?

To, co tam je teď, nemá s námi nebo Českem nic společného, nekoupíš si vodu za kilo ani kafe za dvě, neplatíš za vstup do kostela. Nevím, možná je to správně, že se tam platí, a potřebují ty peníze z toho plynoucí, ale já bych třeba nešel nikam, kde je security control. To, že je na Hradě, pro mě znamená, že jsme prohráli válku s terorismem. Vždyť navíc v každý vteřině je víc lidí na jakýmkoli náměstí nebo stanici metra. Jestli tedy opravdu máme strach z útoku, tak proč to není všude?

POLITIKA NENÍ VŠECHNO
Neuvažuješ o vstupu do politiky?

Ne, fakt ne. Ani na den, to bych stejně nestihl nic změnit. Rád bych se s některými politiky poznal více, šel s nimi na večeri, pobavil se s nimi o tom, co dělají a jak jejich práce konkrétně vypadá. V mojí

hlavě může primátorka změnit spoustu věcí jenom kouzelným proutkem, ale ve výsledku jsou tyhle věci mnohonásobně složitější.

A mladí lidé? Mají se oni aktivně zajímat o politiku?

Myslím, že by se měli zajímat o dění kolem sebe, život kolem. My občané jsme podle mě velmi důležití a jednotlivci toho může sám změnit mnoho, možná i víc než všichni politici dohromady. Je to docela anarchistická myšlenka, ale já tomu věřím. I přesto je ale důležitý volit a zajímat se o to, co se děje kolem, a přemýšlet o tom.

Když jsem začal natáčet o taxikářích, měl jsem představu, jak je hrozně jednoduché něčemu takovému zabránit, ale dnes to budu já, kdo vám řekne, proč to tak snadno nejde. Dlouho jsem se tomu věnoval a chápu, proč není možné vyhodit je a proč tam zítra zase budou stát.

A má potom ten občanský aktivismus smysl? Dá se tím způsobem něco skutečně změnit?

Ano, má. Nám se v rámci Praha vs. prachy podařilo dostat z ulice sedm podvodníků. To je něco, co se radním za dlouhou dobu nepovedlo, ale nám to vyšlo. Myslím, že každý si někde můžeme najít malý ohníček, který nás pálí, a uhasit ho. To je stejný, jako když máš za domem skládku. Můžeš zavolat na radnici, ať s tím něco udělají, nebo vezmeš s kamarády vidle do ruky a tu skládku uklidíš.

UDĚLÁM VŠE PRO SVOBODU VYJÁDRĚNÍ NÁZORU

Se sociálními sítěmi je spojené téma kritických komentářů, které

INVISIBLE EXHIBITION IN PRAGUE

NEVIDITELNÁ

VÝSTAVA PRAHA

Dobrodružná hodinová prohlídka v naprosté tmě za doprovodu nevidomého průvodce. Skautská sleva!

Vstupné ve všední den i o

víkendy za 120 Kč. Akce platí pro

každého od světlušek po

protřelé vedoucí. Stačí se na

recepti výstavy dostavit

s příkladně uváženým

skautským sátkem.

Rezervace místa nutná na:

777 787 064

info@neviditelna.cz

www.neviditelna.cz

díky anonymitě pisatelů můžou být často velmi drsné. Jak to máš ty s kritikou a komentáři pod videi?

Já už reálně točím videa přes deset let, takže jsem si o sobě asi už přečetl úplně všechno. Ale osobně jsem nejostřejší mazač komentářů na Streamu. Jakýkoli závan rasismu, anitisemitismu, sexistické narážky okamžitě blokuju. Klidně i když je to jenom CapsLockem. Tam je to prostě náš prostor a my si o tom rozhodujeme a jsou věci, které jsou pro nás nepřijatelné.

A jinde? Měli by lidé být trestáni za to, jak se vyjadřují třeba na sociálních sítích?

Rozhodně ne. Já budu vždycky bojovat za to, aby si lidé mohli říkat, co chtějí. U nás v diskuzích si o tom rozhodujeme my a jinde je to vždy na vlastníkově. Když máš jiný názor, já s tebou nesouhlasím, ale stejně udělám vše pro to, abys svůj názor mohla volně říct.

Budeš na Obroku? Jedeš jako host?

Jo, rád bych se přijel aspoň podívat. Byl jsem tam jednou a bylo to skvělé. Posledně jsem nějaký partě kluků vyprávěl o tom, jak honím taxikáře, a bylo to hrozně fajn. Dostal jsem tam od někoho taky šátek, na kterém je navázaný uzel dobrého skutku, a navíc jsem tomu někomu slíbil, že v tom šátku budu uvádět nějaké video. Ještě na to nedošlo, ale mám ho v šuplíku, vždycky si na to vzpomenu a jednou to přijde.

A jaký máš ty osobně pohled na skauty zvenku našeho hnutí?

Upřímně, já jenom vím, že pořádáte akce, jako je Obrok, a máte Skautský institut, kde pořádáte skvělé akce. Já si skauta spojuji s fajn lidmi. ●

FOTO ARCHIV AUTOREK

NESTRANICKOST NENÍ APOLITIČNOST

Neděle na Valném sněmu je vždycky nejspalejší. Všichni cítí v kostech, že už se blíží konec, ale zároveň si uvědomují, že je to čeká až zase za tři roky. Rozhodnutí o usneseních jdou jako po másle – všichni chtějí jet domů, ale zároveň doufají, že se stihne vše, co je třeba. Dnes dopoledne nás čeká ještě jeden důležitý bod programu. Hlasování o usnesení o apolitičnosti Junáka. Je jaro 2011 a my sedíme na tvrdých židlích kolínského kulturáku. Kdosi z náčelnictva se zvedá a mluví o tom, že usnesení o apolitičnosti je to nejdůležitější, co nás tento sněm čeká. Junák stál vždy na straně demokracie a proti totalitním režimům, na což mnozí bratři a sestry doplatili ztrátami v osobním i profesním životě a mnozí zaplatili i cenu nejvyšší. My tu dnes budeme hlasovat o prohlášení výkonné rady, které říká, že apolitičnost Junáka je třeba brát ve smyslu nestrannosti a ve stanovách je třeba rozhodně odmítnout jakékoliv extrémistické politické směry, a to zejména fašismus, nacismus a komunismus. Po chvíli projednávání se ozývá souhlasné mručení a usnesení je schváleno zjevou většinou.

AUTORKA KLÁRA PROCHÁZKOVÁ – RAJČE

FOTO DOMINIK DAVID

JEDNOU Z NEJBOLESTIVĚJŠÍCH ZKUŠENOSTÍ PŘEDSTAVUJE SKAUTSKÁ MOHYLA IVANČENA V BESKYDECH, KTERÁ PŘIPOMÍNÁ ZAVRAŽDĚNÍ SKUPINY SKAUTŮ ZAPOJENÝCH V PROTINACISTICKÉM ODBOJI.

Asi nějak takhle vypadala chvíle, kdy jsme si jako organizace schválili posun od apolitičnosti Junáka k takzvané nestrannosti. „Jádrem toho usnesení je, že jako organizace neupřednostňujeme žádnou politickou stranu. Neznamená to ale, že bychom zakazovali skautům, aby se účastnili veřejného života a byli

občansky aktivní. Jeho druhou rolí je pak upozornit na skutečnost, že Junák se absolutně neztotožňuje s politickými směry a stranami, které mají totalitní sklony,” poznamenává náčelník Marek Baláš – Čiča.

Usnesení o apolitičnosti si za dobu existence Junáka prošlo poměrně zajímavou genezí. „V meziválečném

období byla apolitičnost organizace vnímána velmi široce a spočívala mimo jiné i v odmítnutí politického angažmá vysoce postavených skautských činovníků,” říká politolog Stanislav Balík – Ježek a doplňuje, že ale i tak u řady z nich vidíme jasné politické zakotvení. Kupříkladu u bývalého náčelníka Rudolfa Plajnera jako sociálního demokrata. Je nutné dodat, že v té době nebylo běžné, aby skauti vstupovali do politické debaty tak, jak je tomu třeba dnes. „Po roce 1990 se vnímání apolitičnosti Junáka změnilo v kontextové zkušenosti se čtyřicet let trvající komunistickou totalitou. Skauti si uvědomili, že mnohdy nestačí o zle jen mlčet, ale že je třeba pozvednout hlas před hrozcící nesvobodou. Nepolitičnost neznamená, že nemůžeme říct, že něco je zlo a něco dobro,” vysvětluje Balík.

Usnesení o nestrannosti tak v tomto smyslu platí už šestým rokem. Naposledy přišlo na přetřes na Valném sněmu v Litomyšli, kde bylo upozorněno na vyjádření vedení Junáka k druhému kolu

prezidentské volby, které bylo ve skautských kruzích vnímáno poměrně kontroverzně. „To prohlášení bylo možná trochu za hranou, ale mysleli jsme ho spíše v edukativní podobě. Jeho jádrem bylo zdůraznit myšlenku, že lidé se mají zajímat o to, koho volí a jakou má za sebou minulost,“ říká náčelní Junáka Eva Měřínská – Evička. „Problém byl v tomto případě v načasování prohlášení. Kdybychom ho vydali před prvním kolem, nevyznělo by ani zdaleka tak kontroverzně, protože se rozhodovalo mezi více kandidáty, ne jen dvěma. V této situaci ale bylo naprosto jasné, jak si ho vyložit,“ doplňuje ji Čiča.

Junák obecně mnoho prohlášení k aktuální politické situaci nevydává. Občas se ale něco vyskytne. V poslední době zmiňme například vyjádření ústředních orgánů k uprchlické krizi nebo k válce na Ukrajině. „Prohlášení k nějakým společenským událostem dáváme jako organizace poměrně zřídka a předchází tomu diskuze, která probíhá většinou mezi starostou, zpravodajem pro komunikaci a radou náčelníků (náčelníci + místonáčelní, pozn. redakce),“ vysvětluje zpravodaj pro komunikaci Petr Vaněk – Permi a dodává, že hlavním kritériem pro to, zda Junák usnesení vydá, je existence vazby na skautské hodnoty, hodnoty civilizované společnosti nebo vazba na mladé lidi obecně. „Zároveň je pro nás i důležité, zda náš názor může poskytnout vodítko skautským vedoucím, kteří nevědí, jak se s problematikou poprat ve svých oddílech. To se dělo typicky třeba právě u uprchlické krize. Ozývaly se nám podněty z hnutí, že nevědí, jak o tématu mluvit s dětmi,“ doplňuje Permi. Negativní reakce podle něj přijdou vždycky. Tvrdí, že je třeba si uvědomit, že se jedná velmi často

FOTO KAREL PEŠEK

SKAUTI MAJÍ VE SVÝCH ŘADÁCH ŘADU POLITICKY AKTIVNÍCH ČINOVNÍKŮ, KTERÍ SE K NIM VEŘEJNĚ HLÁSÍ.

o témata, která štěpí společnost a opačné názory se tedy samozřejmě mohou objevit i v hnutí.

Kromě vyjádření k aktuálním společenským událostem se Junák poměrně často vymezuje i proti totalitním režimům minulého století. V pražském Skautském institutu už například několik let běží projekt Zkušenost totality, který se zabývá momenty, kdy jsou pod tlakem naše hodnoty a čelíme nutnosti na nějakou z nich rezignovat nebo ji za cenu osobního nepohodlí obhájit. Jeho jádrem je pak připomínání komunistické a nacistické totality.

Skautský institut se obecně politickými otázkami zabývá poměrně často a nezřídka jsou jako hosté zváni například úspěšní politici, kteří mají vazby na skauting. „Deklarovaná apolitičnost Junáka pro nás v přemýšlení o podobných programech hraje zásadní roli. Zároveň se ale celou věc snažíme vnímat tak, že apolitičnost se nerovná rezignaci na dialog o veřejném ži-

votě. Junák jako největší organizací svého druhu zkrátka jakousi veřejnou roli hraje, ať chce nebo nechce,“ poznamenává ředitel Skautského institutu Miloš Říha – Šípek. S tím souhlasí i Evička s Čičou. „To, že jsme nestraničtí přeci neznamená, že se máme vyhýbat veřejnému životu. Politiku vnímám jako věc veřejnou (latinský překlad, pozn. redakce) a jsem přesvědčen, že to, že jsme nestraničtí ještě neznamená, že našim svěřencům nebudeme představovat základní nástroje demokracie. A těmi například hlasování ve volbách bezpochyby je. Stejně tak vnímám jako důležité, abychom se jako organizace, která si prošla docela nepříjemnými věcmi, dokázali vyjádřit k událostem, které se nijak neztotožňují se skautskými hodnotami a učili tomu i naše děti,“ uzavírá Čiča. ●

Usnesení o apolitičnosti Junáka z roku 2011 naleznete zde: <http://bit.ly/apoliticnost>

KTERAK VLČE NA VALNÝ SNĚM JEL A CO VŠECHNO TAM ZAŽIL

Valný sněm, to není jen nekonečná série diskuzí. Je to také hromada příběhů delegátů a organizátorů, unikátních v každém směru. Obyčejný text shrnuje celý sněm v té nejstručnější formě. *Textem v kurzívě si pak můžeš projít jedním z těchto osobních příběhů, tím mým.* Uvidíš, že sněm může nabídnout daleko více než jen suché debaty a pověstné hádání.

AUTOR **TOMÁŠ OPRAVIL – VLČE**

FOTO ARCHIV AUTORA

TOMÁŠ OPRAVIL – VLČE

Svoje nadšení k hospodaření promítá nejen v revizních komisích, ale i na kurzech, kde o něm přednáší – především tam, kde je doma, na VLK Falconeri. Civilně student geografie v Olomouci, milovník čaje a deskových her. Do rovingu čmouchá jako roverský zpravodaj Zlínského kraje.

PÁTEK

Velké Meziříčí (pozor, neplést s Valašským!), ve kterém se Valný sněm odehrával, leží příhodně u dálnice D1 a zároveň se do něj dá dostat vlakem. Krásné menší město s historickým centrem uzavřeným mezi řekami Oslavou a Balinkou nabídlo decentní a estetickou kulisu pro nejdůležitější skautské setkání (nejen) tohoto roku.

Dvě hodiny na cestě uplynuly jako voda a krutá božstva D1 se toho dne nad výpravou z Uherského Hradiště slitovala. Jel jsem na svůj první Valný sněm a mé nadšení nemohlo být větší. Materiály byly pečlivě přečtené a těšil jsem se do návrhové komise, o které jsem ovšem nevěděl vůbec nic.

Po příjezdu následovala velmi svižná registrace, u které každý mimo jiné dostal 0,7l sportovní láhev (protože nikde neměly být k dispozici kelímky – ekologické a praktické zároveň!). Poté se hned chodilo ubytovat do jedné z místních škol – školní tělocvična nabídla více dostatek komfortní podlahy a vysoké stropy. Program pak započal něco po půl osmé.

Neuběhlo ani pět minut a má levice byla celá utřesená, známé tváře z kurzů, kraje i jiných akcí byly na každém rohu. Ubytován jsem byl v tělocvičně, strážené skauty z místního střediska, které celou akci organizovalo. Až na sprchy, které neměly plenty a byly otevřené ke společným umývárnam a záchodům, bylo vše v pořádku. Rychle do kroje, identifikační kartu kolem krku a šup zpátky do hlavní budovy.

Sněm byl zahájen tradičně troubením trubky a zpěvem skautské hymny. Poté následovaly úvodní proslovy (tzv. pár vřelých slov za úvod), zmínila se organizační síla relativně malého místního střediska, které při sněmu využilo i mnoho mladších členů. Vedlejší program, který prolínal celý víkend, byl více než bohatý a člověk neměl pocit, že se nedá nic dělat. Prohlídky památek, bojovky, besedy a promítání filmů. Proces hlasování se vyzkoušel už v pátek při volbě do sněmových orgánů a komisí. Zároveň neplánovaně započala nepřímá diskuze o logu, ale byla utnutá – program byl schválen a po projednání zprávy Náčelnictva se všichni rozešli do postelí či do města.

Tolik lidí v kroji jsem pohromadě viděl naposledy na středoevropském jamboree. Během úvodních diskuzí jsem poznal krásy a nástrahy procedurálních návrhů, které ukončovaly diskuze a měnily ráz i náladu večera. Nebylo moc fajn, že sál měl horní patro, protože někteří z delegátů neviděli přímo na diskutéry ani na promítací plochu. Přihlásil jsem se do návrhové komise, která měla za úkol formulovat návrhy krajů. Každý chtěl mluvit, ale čas neúprosne plynul. Po skončení programu plynul

proud delegátů dopovídat započaté diskuze do nejrůznějších podniků ve městě. Meziříčí na to nebylo připraveno, ale i tak šel málokdo spát před půlnocí. Já šel jen chvíli po ní, protože jsem si chtěl přivstat a v klidu se osprchovat.

SOBOTA

Ráno byla pro věřící bratry a sestry naplánována bohoslužba, program začínal o půl deváté představením hostů a slavnostním zahájením. Po svačině se začaly projednávat návrhy z nižších organizačních jednotek (okresů a krajů, pozn. redakce). Prvním tématem byla Strategie Junáka, u něhož se víceméně schválilo, že je vše super a že všem děkujeme. Nevinný začátek. Pak přišla diskuze o logu. Lidé se neposlouchali a mnohdy padaly stejné návrhy/dotazy znovu. Diskutující byli nejprve omezeni na jednu minutu a následně byla diskuze ukončena. To už bylo téměř o hodinu a půl později a přiblížil se čas oběda.

Únava delegátů byla všudypřítomná. Návrhová komise zabrala půlku dopoledne a při životě mě držely domácí sušenky prodávané po třech kusech za pět korun. Diskutující k logům používali obraty jako „zemanovsko-trumpovská rovina“ a po některých hlasováních se u nespokojené menšiny šuškało o manipulacích. Byl jsem rozhořčen, že mě nikdo nemanipuloval a že určitě někde někdo rozdával sušenky. Omezení doby diskuze bylo přínosné, ukončení pak některé rozlítilo. Oběd byl velmi dobrý, kuchyň byla připravena i na vegetariány a kuchařky ze školní jídelny byly neskutečně příjemné. V obědové pauze mě však nečekal doprovodný program, jen další sezení s návrhovou komisí. Tak jsem alespoň koupil 30 sušenek →

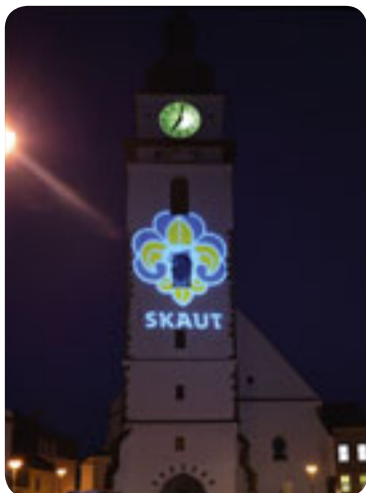

FOTO JUNÁK – ČESKÝ SKAUT

FOTO JUNÁK – ČESKÝ SKAUT

za 50 Kč, prostě lidová cena. V bufetu byl klavír a na něj se hrálo. Nádherně.

Finální tvar usnesení o logu se dohlašoval hned po obědě. Z více než pěti set registrovaných delegátů během sněmu většinou hlasovalo mezi třemi a čtyřmi sty. Pod logem se tak kromě nápisu SKAUT může od teď objevit i nápis JUNÁK anebo taky vůbec nic. Na konci se jen upravoval jazyk textu a hlasovalo se o umístění čárek. Před svačinou se pak ještě stihl třičtvrtěhodinový program o podpoře výchovy, na kterém se mluvilo v mnoha menších kroužcích.

Tolik návrhů a tak málo času! Byl jsem z diskuze o logu utahaný. Věděl jsem ale, že pokud se nezabere, tak se to nestihne. Blok o podpoře výchovy jsem však vynechal a utekl se podívat na věž a trochu si odpočinout. Od rána jsem se totiž nezastavil. Zpětně mě pak mrzelo, že se sněm nevěnoval raději dalším návrhům z krajů.

Představení kandidátů do ústředních orgánů proběhlo po vlnách, avšak jen v málo kategoriích bylo

FOTO JUNÁK – ČESKÝ SKAUT

více kandidátů na funkci, než bylo potřeba. Otázky byly pokládány z podnětů delegátů a občas byly docela na tělo, nehledě na omezený časový limit k odpovědi. Po večeri pak probíhal dvouhodinový blok, při kterém se mohl delegát zúčastnit dvou tematických bloků (z celkových šesti). Ty byly vždy hodinu dlouhé. Po desáté se opět všichni delegátní lid přesunul do podniků, které již na něj byly více připraveny.

V mezičase jsem nelenil a potkával se s dlouho neviděnými známými, brouzдал JUNshopem i TDC a koupil si u skautských sběratelů historický turbánek na šátek. Sušenky přešly na lidových pět korun za čtyři kusy, což mělo za následek jejich brzké vyhynutí. Z večerních bloků jsem se zúčastnil dvakrát bloku „Vzdělávání organizačních a hospodářských činníků“, protože mě téma zajímalo a střediskovým minimem se aktivně zabývám. Po skončení programu se šlo do místního pivovaru, kde se sedělo až dlouho po půlnoci. Kritickým okamžikem bylo posunutí času na letní formát, což se u mnohých projeвило především ráno. Spánek a sněm, to k sobě nepatří.

NEDELE

Po snídani bylo opět k dispozici duchovní okénko v podobě mše. Zbytek času byl věnován volbám a dohánění návrhů z krajů. Zprávy orgánů ústředí (Rozhodčí a smírčí rady Junáka, Ústřední revizní komise Junáka a zprávy o hospodaření) byly jen rychle proletěny. Byla totiž snaha ušetřit čas na projití dalších usnesení z krajů a okresů. Jediné významné zaseknutí bylo u střediskového minima, kde se diskutovalo o podmínkách jeho absolvování a postavení. Žádné z těchto usnesení však nebylo přijato. Nebyla odsouhlasena ani reforma Kmene dospělých. Bylo ale schváleno zvýšení důrazu na uznávání civilního vzdělávání. Posledním probíraným (avšak nehlasovaným) usnesením, které vyšlo přímo od delegátů sněmu, bylo přejmenování medaile Merkur.

Ze začátku jsem byl lehce naštvaný, protože mi přišlo, že na návrhy usnesení nižších organizačních jednotek nebylo dost času a že se tak návrhy ze Zlínského kraje ani neprojednávají. Nakonec se však návrhů stihlo překvapivě hodně. Diskuze byla i kvůli únavě delegátů velmi

rychlá a málokdy řízená procedurálními návrhy. Pomohlo i kvalitní moderování všech diskuzí. Vynechání prezentace zpráv ústředních orgánů bylo sladkokyselé – každý si je měl dávno přečíst, ale zároveň si zástupci orgánů připravili prezentace k ničemu. Na konci bloku jsem tak byl spokojený a unavený. Naštětí byly u bufetu ty sedačky z foremných kuliček, které mi pomohly doplnit energii.

Výsledky voleb do ústředních orgánů byly podány rychle. Napínavé byly jen u kategorií, kde bylo více kandidátů. Podáno bylo 462 platných hlasů. Poté následovala ještě společná fotka. Pak už byl sněm oficiálně ukončen a po obědě v místní jídelně následovalo loučení všech přítomných. Mezitím spousta objímání. Loučení se, někdy na pár dní, někdy na pár týdnů. Někdy na velmi dlouho. Sliby o brzkém setkání přes půl republiky jsou vratká věc. V autě spánek, bolest hlavy a nevolnost – ale také dobrý pocit z prožitých setkání, pomoci v návrhové komisi a snědení 49 sušenek.

ZÁVĚREM

Na sněmu se toho dělo mnohem více, ale sám jsem se doprovodných programů takřka neúčastnil. Návrhová komise, povídání si s přáteli a odpočinek u bufetu zabraly všechnen můj volný čas. Můj zážitek je naprosto unikátní, to vám garantuji. Každý tam měl ten svůj, někteří odcházeli zhnusení, někteří nadšení. Některým jejich volba vyšla, některým ne a tu tíhu demokracie nezvládli. Nebojte se odradit se řečmi o neustálých mrtvých diskuzích. Nechte se nalákat na přátele, na doprovodný program, na večerní posezení s kamarády. ●

FOTO JUNÁK – ČESKÝ SKAUT

JAK JSI SPOKOJENÝ S USNESENÍM JUNÁKA O LOGU NA SNĚMU VE VELKÉM MEZÍŘÍČÍ?

STANISLAV BALÍK – JEŽEK, BLUDOV, JESENICKÁ LESNÍ ŠKOLA

Z usnesení Valného sněmu k logu mám velkou radost. Jakkoli chápu potřebu z centrální úrovně komunikovat jednotně, nebyl jsem a nejsem přesvědčený o tom, že

jedinou cestou je spojit povedené logo se slovní značkou skaut. Navíc v situaci, kdy se z loga stal fakticky znak (skutečný znak je už vyhrazen jen pro nejvýznamnější příležitosti), povinné spojení se slovem „skaut“ nutilo naši organizaci novou identitu. Před třemi roky jsme si ale řekli, že chceme být jak junáky, tak skauty. Jsou místa v naší zemi, kde nás znají jako junáky a kde tak vnímáme sami sebe. A jsou místa, kde slovo junák nezazní. Proto je dobře, že se pravidla pro používání loga rozvolnila a že ti, kdo budou chtít, mohou o sobě dále i graficky říkat, že jsou junáci, jiní, že jsou skauti.

MARTIN HOVORKA – MAHO, BRNO, PŘEDSEDA BRNĚNSKÉ RADY JUNÁKA

Přijaté usnesení je kompromisem, s nímž bude asi málokdo úplně spokojený. Někteří by raději ponechali jako jedinou možnou formu „logo se skaut“, druzí by

rádi umožnili jednotkám doplnit logo o jiný text, např. „Skautské středisko Kompas“ nebo „Skauti z Brna“. Varianta loga bez textu je třeba šikovní pro profilové fotky na facebooku, kde může být na miniaturní ploše logo lépe rozpoznatelné. Jako největší chybu ale vnímám fakt, že Náčelnictvo vyprovokovalo schválením jediné varianty k nesouhlasné reakci hned sedm krajských sněmů ze čtrnácti a další sněmy k dlouhé diskusi. Tolik neproduktivních činovníckých minut – a přitom pro poměrně banální věc – jsme už dlouho ničemu nevěnovali. Přitom stačilo jen méně „tlačit na pilu“. Ne všichni skauti chtějí hodit slovo Junák do koše.

MARTIN ŠTĚRBA – AGI, PLZEŇ, EMERITNÍ ŠÉF KOMUNIKACE OBROK13 A 15.

S usnesením nesouhlasím, protože z výborně zpracovaného manuálu od Lumíra Kajnara se dělá kočkopes. Z hlediska práce s brandem je to cesta do pe-

kel a naši organizaci to vrací o několik let zpátky – opět se budou objevovat otázky: A jste skauti nebo junáci? Dobré by nebylo ani to, kdybychom si dali do loga název. To se prostě marketingově nedělá, logo je značka. Naší značkou je SKAUT. Běžný spotřebitel má občas problém se zapamatováním jednoho slova, natož se třemi. A když dáme slovní označení pryč, řada lidí nás bez něj nedokáže identifikovat. Za 10 let možná, to už bude značka známá třeba natolik jako Adidas nebo Nike. Domnívám se, že o problematice loga neměl sněm vůbec diskutovat, protože Junák – český skaut má mnohem palčivější problémy. Proč na diskuzi o logu byl plný sál, ale když začal program o výchově a vzdělávání velká řada delegátů ze sálu odešla. Ale jestli nás trápí jen logo, jsme na tom jako organizace velmi dobře.

JAN DOČEKAL – LUPEN, PRAHA, VEDOUČÍ PROJEKTU NOVÉHO LOGA A JEDNOTNÉHO VIZUÁLNÍHO STYLU

Bez ohledu na to, jaký způsob pojmenování v logu preferuji, přináší toto usnesení jedinečnou příležitost k citlivějšímu pojetí naší rozjitřené identity. Tím, že

Náčelnictvo dostalo volnější ruku ve způsobu reakce na toto usnesení, dostáváme možnost ustanovit takové používání loga, které bude dávat logiku, většina jej bude respektovat a žádné členy/členky hnutí nebude popouzet. To ve výsledku povede k více sjednocené komunikaci, vzájemné toleranci a sdílenému pochopení naší identity. ●

CO JE PRO MĚ NEJVĚTŠÍ ZKUŠENOSTÍ PŘI PŘÍPRAVĚ OBROKU 2017?

Obrok '17, největší roverská akce tohoto roku, je za rohem a jeho přípravy vrcholí. Pracuje na něm spousta lidí, kteří například vytváří program, připravují zázemí nebo zajišťují, aby se o Obroku vědělo. Je to práce mnoha lidí, ale její největší podíl leží na bedrech užšího přípravného týmu. Právě tito hrdinové, kteří naplňují plán příprav minimálně na sto procent, se s námi podělí o svou největší zkušenost z dosavadní práce a my můžeme jen hádat, jaká překvapení na nás v červnovém Trutnově čekají.

ÁBI (PROGRAM)

„Obrok je komplexní projekt, a tak jsou komplexní i mé zkušenosti s ním. Je asi potřeba dodat, že je to má první opravdu velká akce, na které se ve skautu podílím. Tak je těžké vybrat opravdu jen jednu zkušenost. V první řadě jsem potkala spoustu úžasných lidí. Jsou ochotní, jsou velmi přátelští a vstřícní. Je s nimi zábava, mají zájem, jsou mi inspirací. A to nejcennější, co mi dávají, je zpětná vazba pro mě samotnou. A tak se mi při řešení aktivit dostává i jasně formulovaná reflexe přímo na mou osobu, ze které se dá neskutečně těžit. Také si velice intenzivně zlepšuji své softskills a seberealizují se. Obrok mě neučí být jen lepší vedoucí, ale i osobou.“

GENERÁL (ZÁZEMÍ A LOGISTIKA)

„Říká se, že nejcennější zkušenost je ta špatná. Často je mi však vytýkáno, že jsem moc negativní, tak to dnes zkusím vzít z té světlé stránky. Pořádání Obroku mi dalo dvě cenné zkušenosti. První z nich je, že jsem mohl poznat velké akce z „druhé strany“, tedy úplně jinak, než kdybych Obrok navštívil jako „obyčejný účastník“. Člověk si uvědomí, že věci, které na minulých akcích vytýkal organizačnímu týmu, jsou vlastně úplně drobnosti a že nic není černobílé. Ta druhá je, že základním kamenem celé akce je sehraný tým. A i když vím, že to se mnou ten náš nemá lehké, tak se vždy těším na další poradu a jsem hrozně rád, že jsem jeho součástí.“

AUTOR JAKUB HRUBÝ – JEMNEJ
FOTO ANNA BĚLKOVÁ

ANKETA

ANKETA

VOJTA (ZÁZEMÍ A LOGISTIKA)

„Jsem neskutečně rád, že po mém boku funguje Generál, který mi vlastně dělá šéfa. Společnými silami řešíme veškerou problematiku, která vzniká v průběhu příprav akce. Vzhledem k neskutečnému časovému vytížení, které realizace Obroku přináší, zažívám opravdu velký časový deficit značně omezující mé ostatní koníčky, jimž se věnuji. Nicméně, nedovolím si říct jediné negativní slovo, jelikož vím, že čas, který připravám Obroku věnuji, využívám správně. A že za pár měsíců přinese výsledek zaručující (doufám) hladký průběh samotné akce. Mou nejcennější dosavadní zkušeností bylo naučit se zorganizovat si čas, který na přípravu akce mám, což se mi bezpochyby ještě bude hodit.“

KLEA (KOMUNIKACE)

„Nejcennější zkušeností pro mě bylo určitě natáčení videa na náš crowdfundingový projekt na HitHitu. Léto jsem tak strávila voláním známým osobnostem, domlouváním natáčení a plánováním celé myšlenky videa. Ze začátku jsem se bála vůbec vzít mobil do ruky, volání jsem odkládala o dny a poté i o týdny, ale když mě už vážně tlačilo svědomí a čas, po prvních milých telefonátech s Erikem Taberym a Jankem Rubešem mě nervozita opustila a začalo mě to všechno bavit. Byla to ohromná zkušenost do života i ujištění, že i známí lidé jsou pořád jenom lidé. A když jste zdvořilý a upřímný, jsou velmi milí a nápomocní. Jen je potřeba přemoci strach a udělat ten první velký krok.“ ●

▼ INZERCE

OBROK
'17

Jiní, ale stejní. Jiný, ale stejný.

Všichni skauti a skautky jsou jiní, ale vlastně stejní. Máme mezi sebou spoustu rozdílů, ale současně ctíme stejné hodnoty. Stejně tak všichni lidé na světě jsou jiní, ale vlastně stejní. Nejsme identičtí, ale máme stejná práva. Jsme stejní nebo jiní v běžném životě, než jak se prezentujeme ve skautském kroji? Jsme konzistentní ve svých názorech ve skautu i se svými vrstevníky? Co bychom měli jako skauti dělat (či nedělat)? Dilema, které si spousta dospívajících klade, zvláště, když s dospělostí přicházejí otázky zodpovědnosti. Zamyslete se s námi na Obroku 2017.

NAŠLAPANÝ ROVERSKÝ TÁBOR

Na konci prázdnin, 19.–26. 8. 2017, se na jižní Moravě bude už popáté konat roverský tábor. Je ti 15–18 let a chceš být u toho? NAŠROT stále hlásí volná místa!

AUTOR MAREK JANKA – MARA

Tábor vzniká pod záštitou hodonínskému okresu a měl by podporovat zejména místní roving. Kapacita je však dostatečná, a tak je otevřený roverům a rangers odevšad. Účastníci sem jezdí opravdu téměř z celé republiky a ani všichni instruktoři nejsou jen místní. NAŠROT také, jako jedna z mála zážitkových akcí, umožňuje zúčastnit se jí opakovaně. A to chceš! Nemusíš se pak obávat, že bys ty nové skvělé lidi už znovu pohromadě nepotkal. Naším cílem je totiž vytvářet trvalejší společenství a dát všem účastníkům šanci prožít spolu více táborů a jiných akcí.

I k tomu slouží tvorba roverských projektů. Posledně jsme se v nich zaměřili hlavně na službu sobě. Cílem bylo uspořádat takové akce, které budou zajímavé a lákavé v první řadě pro nás. Mezi realizované projekty patřilo kupříkladu odpolední promítání filmu Na sever od slunce spojené s ekologickou přednáškou nebo účast na slovenské roverské akci Sympóziu. V rámci třetího projektu s názvem „U jednoho stolu“ pak jeho tvůrci pomáhali s vařením jídla pro lidi bez domova.

Minulý rok měli účastníci šanci dozvědět se toho spoustu o Indii, jejích zvycích a kultuře. Zjistili třeba, jak funguje kastovní systém, vypadá tradiční indická svatba nebo chutnají indická jídla. Hlavně to poslední byl pro některé až nečekaně silný zážitek. Od té doby už nikdo nevěříme jejich označení pálivosti a dávkám kari koření.

FOTO ARCHIV NAŠROTU

Každý rok nás také navštíví několik zajímavých externistů. V souvislosti s Indií dorazil třeba Martin Hlaváč – Stenli, který v Indii rok učil ve škole jako dobrovolník, žil a cestoval. Rozhodně nám tedy měl co říct a dovezl ukázat i tradiční indické oblečení. Na konci programu bylo všem líto, že už musí své povídání ukončit a jet domů. Podobně zajímavý byl i druhý host, kterým byl Marek Orko Vácha. Zamýšlel se s námi nad odkazem člověka ve světě, smyslem života a podobnými otázkami naší existence. Kdo má rád takové hluboké otázky, byl stržen tématem, a ti ostatní poutavostí. Laťku jsme si do dalších let nasadili celkem vysoko.

Jak to bude letos? Věřím, že se NAŠROT opět vydaří. Můžu prozradit i pár konkrétnějších věcí. Myšlenka projektů se trochu mění, abychom vás k jejich tvorbě dokázali lépe motivovat. A v týmu máme spoustu nových tváří, částečně z řad bývalých účastníků. Pěkně to ilustruje naši představu, jak by tohle společenství mohlo fungovat.

Chceš vědět víc? Koukni na stránky nasrot.skauting.cz a na FB Roverský našrot. A pokud máš na konci srpna volno, neváhej a přihlas se. Nebo o NAŠROTU řekni ostatním, to se taky počítá. ●

*Za tým organizátorů
Marek Janka – Mara*

POHÁDKA O ROVERINGU NA SLOVÁCKU

Za devatero horami, sedmero řekami a minimálně patero lesy se nachází kraj, za nímž už je pouze cizina. Lidé tomu kraji říkají Slovácko. Ale i tam existuje rovering a tamní roveři dělají vše pro to, aby naplňovali heslo „Sloužím“. Věnují se svým oddílům, pořádají akce pro rovery i pro mladší na úrovni okresu. Sami se snaží zlepšovat a duševně se obohacují. Spousta z nich je aktivní i mimo skaut. A jak se to stalo? To se musíme vrátit pár let v čase a povědět si vše od začátku.

AUTOR ŠMUDLA

FOTO ARCHIV ROVERSKÉHO TÁBORA NAŠROT

Vokrese Hodonín, což je část Slovácka, tehdy samozřejmě existovali roveři, protože rover je každý, kdo dosáhl 15 let věku. Ale nebyli nijak více organizovaní. Vše začalo tak, že jeden roverský kmen měl nového vůdce, který chtěl, aby se z kmene stal kmen funkční. Protože byl moudrý a věděl, že na akci, kterou pořádá, neprijde mnoho roverů

z jeho kmene, rozhodl se oslovit i rovery z okolních středisek. A nejen z okresu, ale i skauty a skautky, které už náhodně znal z nedalekých krajů a končin. Na akci přijelo asi deset akčních roverů, kteří si povahově sedli, byli velmi nadšení a začali se poptávat po dalších setkáních. Onen vůdce ještě ani netušil, jak velký povoz právě rozjel.

V povozu nebyla žádná spící princezna ani mrzutý král, ale pěkně bujaří roveři. Ono společenství se začalo pravidelně stýkat a stále k němu přibývalo více a více roverů z okolních středisek. Z toho prakticky vznikl okresní rovering. Onen moudrý vůdce byl později jmenován moudrým okresním zpravodajem a sestavil si kolem sebe tým. Nový tým se rozhodl konati akce.

Zpravodaj znal z dávných časů akcí, která již přestala fungovat. Akce se jmenovala RKLK, což je zkratka pro Roverský Kruh Lesní Moudrosti. Jednalo se o soubor různých víkendovek na různá témata, pokaždé na něco nového. A tak se tým pokusil RKLK obnovit. Konané akce byly povedené, ale na to, že byly okresní, na ně jezdilo málo lidí. Moudrému vůdci se také povedlo založit roverský tábor Našrot, což znamená „NAŠlapaný ROverský Tábor“. Vznikl tedy plán. A jak už to v takovýchle pohádkách bývá, říká se tomu plán činnosti. Bylo tam mimo jiné psáno, že se akce budou dělati čtyřikrát ročně. Tři víkendovky a jeden Našrot.

Později se ale moudrý zpravodaj rozhodl ustoupiti, vydati se na pouť a přenechat iniciativu jiným. RKLK se tak vrátilo znovu do hlubin zapomnění. Okresní tým založil novou akci s názvem Kořeny, kterou už vedli učni i neučni onoho moudrého vůdce. A jak se říká: „Nové koště dobře mete“. Učni akcí dělali velmi kvalitní, její sláva trvá a dodnes na ni jezdí velké množství roverů. Našrot už dělají zase jiní učni a i sem jezdí velké množství roverů. Obě akce přijímají i rovery z jiných končin, nejen z okresu Hodonín, protože roveři se prostě rádi druží. A přesně kvůli této přirozené družnosti vlastně vznikl náš okresní roving.

Moudrý zpravodaj se časem vrátil z poutě, kde prozřel a uvědomil si, že ne jen roverské akce dělají roving rovingem. Mimo jiné je třeba, aby se roveři scházeli i sami mezi sebou na schůzkách i mimo ně, aby se zdokonalovali. To se našťásti již v některých střediscích začalo dařit, ale do některých se aura rovingu ještě nedostala. Onen zpravodaj se nyní soustředí na již zmíněný plán činnosti, který má jednotlivým kmenům pomoci. V plánu je zajišťování vzniku nových roverských uskupení a jejich metodická podpora. Jak to ale dopadne, neví nikdo. V plánu je začít dělati roverské akce v místech, kde roveři jsou, ale nejsou aktivní. Dá-li štěstěna, podaří se dostat některé rovery i na zahraniční akce do jiných království. Aby roveři nekončili u oddílů a středisek při svém studiu v dalekých městech, měli by vědět o možnosti vysoškolských kmenů. Ale hlavně musí myslet i na budoucnost a své poznatky předávat dále do oddílů. Tím si zajistí své další nástupce i do roverského kmene.

Příběh bohužel není dokončen. A ani nikdy nebude. I přes všechnu jeho moudrost není roverský zpravodaj nepostradatelný a příběh bude pokračovat i bez něho. I z nedokončeného příběhu si můžeme vzít poučení. Jaké? Nedaří-li se pořádat akce pro pár roverů, zbouráme všechny hranice a pozvěme i rovery z jiných končin. A že tam už to funguje? Nevadí, o to lépe. Naši roveři se vydají na cestu k nim. Do míst, kde mohou prožít roving s jinými. Nechť jsou tyto cesty cestami služby a rovingu. ●

SLOUPEK ROVERSKÉHO ODBORU

FOTO ARCHIV AUTORA

AUTOR ROVERSKÝ ODBOR

Řady Roverských zpravodajů se rozrůstají a my bychom rádi přivítali nejnovějšího za okres Třebíč a za kraj Vysočina. Novinkou je také uvítací balíček roverských střediskových zpravodajů (dále RSZ), který přijde zpravodaji po jeho přihlášení do SkautiSu. Slouží k lepšímu zorientování se ve funkci roverského zpravodaje, která je nově oficiálně schválena a uvedena ve struktuře Organizačního řádu po boku ostatních zpravodajů.

Čtyři členové odboru se potkali na Valném sněmu Junáka. Ifanka byla dokonce zvolena do Náčelnictva Junáka. A jelikož nastoupil nový šéf Zahraničního odboru Fišer, v rámci osobní schůzky se s ním sešel Šmudla s Billem a projednávali, jak vylepšit spolupráci mezi oběma odbory.

Podpora roverské výchovné kategorie je prioritním tématem Strategie Junáka do roku 2022. Zajímáš-li se o tuto oblast, všechny informace k projektům ze strategie nalezneš zde: <http://bit.ly/2nPu1VE>

Roverský odbor bude také na celostátním setkání R&R Obrok 2017. Přijďte si pokecat na náš stánek. Na Bojišti na viděnou! ●

ROVERINGEM ZA SVÉ HRANICE

Na začátku školního roku k nám do kmene přišlo sedm nováčků. Naším hlavním cílem bylo ukázat jim rovering z co nejvíce stran během prvních dvou měsíců. Po nich totiž následuje přijímací rituál do kmene.

AUTOR MICHAL HOLOBRÁDEK – MAJKL

FOTO MICHAL HOLOBRÁDEK

MYŠLENKA

Jistě jste už každý někdy zaznamenali diskuze nad hodnotou skautského slibu. Nad tím, že skauti a skautky někdy neví, co slibují. Tomu jsme chtěli předejít. Naše snaha byla roverům a rangers ukázat co nejvíc podob roveringu. Nechat je zažít jak drsnou akci na posunutí fyzických a psychických hranic, tak akci, při které naplníme heslo „Sloužím“ a vykonáme službu. Když potom při přijímání do kmene budou skládat roverský slib, budou už mít lepší představu o tom, co slibují a co je v budoucnu čeká.

CÍLE

Oblast, která rozhodně nemůže chybět, je ta fyzická. Ta, ve které si roveři sáhnou až na dno a posunou své hranice. Pro tento účel jsme se rozhodli uspořádat akci s názvem Noční přechod Jeseníků. Koncept této akce jsme si uzpůsobili tak, aby co nejvíce vyhovoval našim cílům, které jsme si předem stanovili. O hlavním cíli jsem se již zmínil. Bylo jím ukázat roverům rozměr roveringu v sebezpřekonávání se. Zároveň jsme ho také chtěli uskutečnit v přírodě. Myslím, že právě příroda dokáže tento zážitek posunout

do úplně jiné dimenze. Dalším naším cílem bylo roverům představit jeden z výchovných nástrojů Junáka pro roverskou kategorii, a to roverské výzvy. Vybrali jsme si konkrétně dvě. Noční výstup na nejvyšší horu v okolí, což byl v našem případě Praděd, a vyjít na tři tisícovky během jednoho dne. Jedním z menších cílů bylo, abychom si během volných chvil po cestě s rovery povídali o tom, co od roveringu čekají a co by s kmenem chtěli zažít. A že těch chvil mezi hlasitým oddechováním a proklínáním těch, kteří akci připravili, bylo dost.

JESENÍKY

Tato akce, jak sám název napovídá, je dvoudenní, ale spacák rozhodně potřebovat nebudete. My jsme ji pořádali z úterý na středu, kdy byl státní svátek. V úterý večer jsme vlakem vyjeli na úpatí Jeseníků do Koutů nad Desnou, odkud jsme kolem desáté hodiny večerní za tónální tmy vyráželi na 25 kilometrů dlouhý pochod po hřebenech Jeseníků. Nejtěžší část nás čekala hned na začátku, a to výstup Červenohorským sedlem na hřeben. Stoupání skoro pět set výškových metrů na šesti kilometrech dalo zabrat nám všem. Poté naše cesta pokračovala krásnou hřebenovkou až na Praděd, vrchol naší cesty. Tam nás čekala zasloužená pauza a taky příjemné překvapení v podobě otevřené haly s lavičkami, topením a automatem na kafe. Závěrečný sestup do Karlovy Studánky už byl extrémně náročný jak fyzicky, tak psychicky. Únava byla vidět na každém z nás, síly docházely. Co nám ale zpříjemnilo konec našeho putování, byl krásný východ slunce.

DOPAD AKCE

Hlavní cíl akce byl naplněn se vším všudy. Většina roverů se přiblížila svým fyzickým hranicím. Možná to vypadá, že dvacet pět kilometrů za necelých osm hodin cesty není žádný velký fyzický počin, ale pokud vystoupáte jedenáct set metrů a sejdete necelých devět set, tak se to na vašich silách výrazně projeví. Každý z nás určitě zná ten pocit, když někam jde ve tmě, a i když má čelovku, vidí jen na pět metrů, protože si musí svítit pod nohy. A teď si vezměte, že my tento pocit měli celou cestu přes Jeseníky. To se určitě podepsalo na kondici jak fyzické, tak psychické. Podobný typ akce určitě pomůže výrazně stmelit vaše rovery. V případě, že se roveři

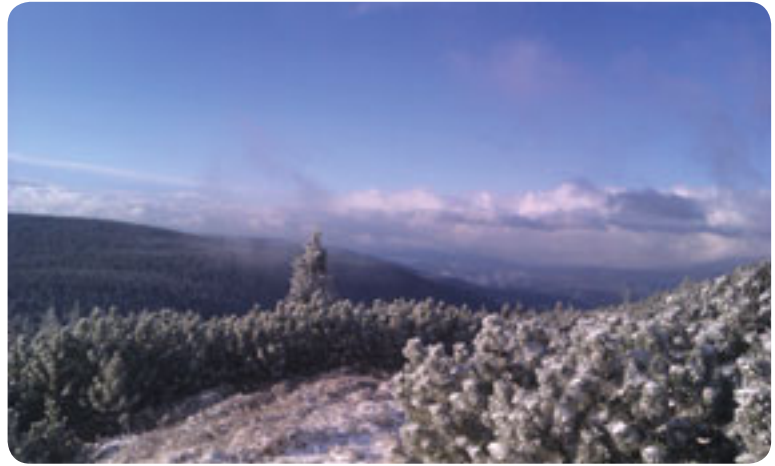

FOTO MICHAL HOLOBRÁDEK

ještě tolik neznají (například pokud jste z velkého střediska a v kmeni se všichni poprvé více seznamují), troufnu si říct, že podobný typ akce je velmi vhodný. Právě vystavení nového kolektivu těžké výzvě, jakou bezesporu podobný typ akce je, vám může posloužit jako první krok v utváření identity kmene. Pokud budou mít roveři a rangers velký společný zážitek, který je bude spojovat, máte dobrý základní kámen kolektivu. Jestliže se vaši roveři už delší dobu znají, ani v tomto případě bych podobné akce nezatracoval, protože zážitek z nich bude pokaždé. Čím více takových společných okamžiků budete mít, tím lépe pro váš kmen.

RIZIKA

Pokud se rozhodnete pořádat podobný typ akce, rozhodně je dobré se na něj dobře připravit. Základem je samozřejmě lékárnička a v horských oblastech číslo na horskou službu. Je dobré si zjistit, zda-li ve vybraném terénu jsou záchranáři přítomni přes noc celý rok, nebo pouze v některých obdobích. Za zvážení stojí, zda mít v záloze kratší variantu pro případ nouze. Vhodné je i dostatečně dbát na vy-

bavení. V našem případě jsme to částečně pojali jako tajnou akci. Roveři a rangers před ní dostali dopis se všemi instrukcemi kromě té, kam přesně se jede. Přestože byl v dopisu kladen velký důraz na dobré oblečení a kvalitní čelovku, ne všichni to splnili. Mysleli si totiž, že jdeme na nějaký puták po okolí, a tak zjištění, že míříme do Jeseníků, bylo pro některé hodně překvapivé. V našem případě to dopadlo dobře, ale kombinace takového podcenění situace a špatného počasí by mohla dopadnout špatně.

ZÁVĚR

Je dobré mít akce tohoto typu na paměti a nebát se je realizovat, protože u této věkové kategorie jsou důležité. Je to dáno tím, že právě v roverském věku je přirozená poptávka po posouvání vlastních hranic, překonávání se či zažití extrémních situací. Jako roveřští vůdci bychom na to měli myslet a tu příležitost roverům dávat. To, jestli podobné akce budou hlavní náplní činnosti kmene, nebo jestli budou uspořádány dvě za rok, už je na jeho samotných členech. V žádném případě by ale tento prvek neměl být opomíjen úplně. ●

CESTUJ: KRÁSA NA DOSAH V MALÝCH KARPATECH

Mám ráda, když jsem v přírodě. Když kolem mě je ticho, les a já vím, že můžu jít a nemusím řešit čas. Je jedno, jestli je ráno, poledne nebo večer. Najím se, když budu mít hlad, a půjdu, když budu chtít jít. Cesta, na kterou jsem se takovýmto způsobem vydala, vedla přes Malé Karpaty. Chtěla jsem být na cestě civilizaci vzdálená, ale zároveň mít možnost se k ní dostat, kdyby se něco stalo. Slovenské Malé Karpaty splňují oboje.

AUTORKA ESTER JANČAŘÍKOVÁ – ES

FOTO ESTER JANČAŘÍKOVÁ A SEBASTIAN GAMBACCINI

O KRAJINĚ ÚVODEM

Krajina Malých Karpat je velmi podobná tomu, co známe u nás. Většina pohoří je mírně kopcovitá a nezasahuje do velkých nadmořských výšek. Kopce jsou pokryté listnatým lesem, bučinami, ale na některých místech se vyskytují i jehličnany či přírodní stepi. Nejkrásnější a také nejvyhlídňější je oblast v severní části pohoří, v okolí kopce Somár podél vojenského objektu Záhorie.

Tamní příroda je nádherná. Nekonečné lesy buků, jen občas narušené modříný (např. u vrchu

Skalnatá) či smrký (Kozí chrbát). Bukové lesy mají neskutečnou atmosféru. Na mnoha místech byly stromy tak široké, že se nedaly ani obejmut. V příkřejších svazích byly stromy popadané a nechané tam, kam dopadly.

Pohoří Malých Karpat má vápencový základ a často je možné vidět i skály, nebo ještě lépe, přímo ze skály můžete sledovat okolní svět. Velmi dobrý rozhled je například z vrchu Vápenná s rozhlednou a výhledem do okolí, který rozhodně stojí za navštívení.

Druhý, možná ještě lepší a zároveň nejvyšší vrchol Malých Karpat je vrch Záruby. K tomu se dá dostat po pěšince, která vede přes skalnatý hřbet kopce. Cestou na vrchol i ze samotného můžete sledovat nádherné okolí.

PROČ ZROVNA MALÉ KARPATY?

Malé Karpaty mi připadají ideální, pokud se člověk chce poprvé vydat někam do ciziny do přírody. Slovensko je velmi blízko, řeč je hodně podobná. Je dostupné vzdálenostně i cenově. Les v okolí Bratislavy je udržovaný, přehledný a s množstvím cest, ale i dál se stále dá dostat po poměrně slušné turistické značce. Malé Karpaty jsou také vhodné na několikadenní výlet na kole – po celé trase pohoří se táhne Štefanikova cyklomagistrála, což je vlastně turistické značení, které můžete využít jak pěší, tak cyklisti.

CHŮZE VE DNE V NOCI, VAŘENÍ A SPÁNEK

Turistické značení vedoucí přes pohoří je poměrně jasné. Přímo od Bratislavy směrem vzhůru (myšleno do kopce) na sever se

dá poměrně rychle dostat do Bratislavského lesoparku. V tomto území ležícím až do padesáti kilometrů od Bratislavy, se nachází velké množství altánků, značených vodních pramenů – i pitných – a míst, kde se člověk může utábořit a rozdělat oheň. Po opuštění území Bratislavského lesoparku je krajina už upravovaná méně, ale pořád se zde nacházejí altánky i vodní prameny. Jen už ne v tak vysokém počtu.

Před cestou jsme si zakoupili speciální chemický přípravek na čištění vody. Téměř jsme ho na naší cestě nevyužili. Voda, kterou jsme čerpali, byla přímo z pramenů a průzračně čistá. Nevyužívali jsme ani míst na spaní. Měli jsme s sebou hamaky a plachtu a navečer jsme vždy odbočili z cesty do lesa a hledali vhodné stromy na „utáboření na větvi“.

TIPY PŘED CESTOU:

1. Vezměte si kola.
2. Mrkněte na náš web: long-trip6.webnode.cz.
3. Na trasu stačí cca 7 dní pěšky a 3 dny na kole.
4. Nejlepší je ukončit cestu v Brezové pod Bradlom.
5. Vyhněte se obloukem vodní nádrži Buková.
6. Využívejte vodu z vodních pramenů.
7. Jídla je potřeba méně, než si myslíte.
8. Zkontrolujte před cestou, zda v tu dobu neprobíhá cyklistický závod. Pokud ne, bývají Malé Karpaty téměř vyčistěné (i v létě). Toto neplatí pro blízké okolí Bratislavy.
9. Navštivte hrady.
10. Zkuste se neztratit.

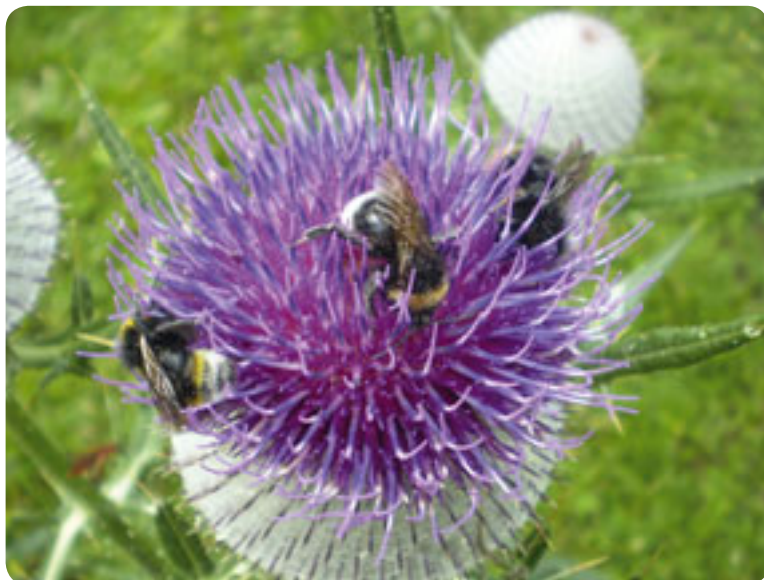

FOTO: ESTER JANČARIKOVÁ A SEBASTIANI GAMBACINI

Jedno z těchto míst, na které budu ještě dlouho vzpomínat, je nedaleko rozcestí Biely kríž. Na rozcestí se nachází hospůdka a je zde poměrně dost turistů. Místo, které mám na mysli, je ale o kousek dál. Jedná se o přírodní step. Z menšího kopečku u cesty se dá dívat do dálky až na Bratislavu. Po stepi se občas prochází stáda muflonů a protéká jí menší potok. Nedaleko tohoto místa jsme spali v hamace nad příkrým svahem. Celou noc zde bylo slyšet zurčení potoku pod strání. V noci k němu chodila zvířata pít. Slyšeli jsme obrovské stádo běžící po svahu dolu k říčce. Myslím, že to byli mufloni.

ZA VIDĚNÍ STOJÍ NEJVÍCE MÍSTNÍ HRADY

V Malých Karpatech stojí zříceniny mnoha hradů. Několik z nich jsme při cestě navštívili. Hrady zde byly postaveny jako ochrana před nájezdníky. Jsou to ohromně velké pevnosti, které doopravdy doporučuji navštívit.

Zřícenina hradu Biely kameň

Zřícenina hradu Biely kameň se nachází nejbližší k Bratislavě. Jedná se o zříceninu nad obcí Neštich. Hrad měl svého času velké rozměry. Dnes jsou z něj trosky. Zachovalo se pouze několik sklepů a zdí. Přímou v podhradí se nachází ohniště a je zde možné přespat.

Zřícenina Plavecký hrad

Zřícenina Plaveckého hradu se nachází na kopci u Plaveckého Podhradie. Opět se jedná o monumentální stavbu. Lidé v Plaveckém Podhradí byli velice milí a doporučili nám, jak se k hradu dostat co nejkratší cestou. Modré turistické značení totiž hrad zdalohavě obchází přes město a zkratkou se dá patřičný úsek cesty zkrátit. Hrad je na vrchu kopce a je z něj dobrý výhled do okolí.

Zřícenina hradu Dobrá Voda

Zřícenina hradu Dobrá Voda se nachází nedaleko města Dobrá Voda a poblíž Brezové pod Bradlom. Jedná se o jeden z největších slovenských hradů. Nově je hrad →

Dobrá Voda lehce opravován pod vedením místních skautů. Ti přidělali ochranná zábradlí a provedli i množství dalších úprav a drobných rekonstrukcí.

MOTIVACE NUTNÁ, RESPEKT K PŘÍRODĚ NUTNĚJŠÍ

Nevím, zda i vy se necháte zlákat. Ale naší hlavní motivací bylo to, že se budeme každý den koupat. Po horkém dni s batohem na zádech jsme totiž toužili vše ze sebe smýt, takže jsme na mapě hledali rybníky i jezera. Upřímně nám bylo jedno, zda budou od trasy jeden kilometr, nebo deset. Hlavně že to bude voda. Tímto způsobem se několikrát stalo, že jsme se ztratili. Mapa, na kterou jsme se spoléhali, značila stejně lesní pěšinky i vyježděné lesní cesty, a tak jsme několikrát odbočili špatně. Nejlepší koupání v potoce bylo u rozcestí Sklená hůta, ale dobré bylo i nedaleko rozcestí Biely kříž. Nejlepší koupání v jezeru či rybníku bylo v Biele skále a v oblasti nazývané Pri rybníku.

Nejhorší to bylo třetí den, kdy jsme s vidinou čistého rybníka odbočili z cyklomagistrály a vrhli se příkře dolů napříč lesem (chvíli po lesní cestě, ta však po několika stech metrech zmizela). Svah, po kterém jsme sestoupali, byl neuvěřitelně prudký a všude byly mrtvé popadané stromy. Cestou dolů nám došla voda a samotný sestup trval asi hodinu, možná déle. Nakonec jsme byli úplně dole a bylo jasné, že zpět už jít nemůžeme.

Dole tekl sice čistý, ale nepřesvědčivý potok. Rozhodli jsme se, že vodu zkusíme chemicky vyčistit a budeme ji pít. Absolutně jsme netušili, kde jsme. Počasí se zhoršovalo, začalo se ochlazovat. Stáli jsme u potoka a nevěděli jsme,

na jakou stranu se máme vydat. Nakonec jsme rychle vyrazili proti proudu po bahnitě cestě, která ani nebyla zaznačená v mapě. Došli jsme na obrovskou vypálenou mýtinu. Místo bylo opuštěné. Upřímně, pokud si mám vybavit nejděsivější místo, kde jsem kdy byla, vybaví se mi toto – mýtina, na které jsou popadané stromy, vše je spálené. Nikde neroste nic zeleného a nezpívají práci. Utekli jsme jak malé děti. Snažili jsme se být co nejdřív pryč od toho děsivého místa.

Během zhruba dalších dvaceti minut běhu se nám podařilo dostat zpět na magistrálu a k dokonalému místu na táboření – bylo zde hodně dřeva i ohniště. Nastala už noc a na nebi byly vidět hvězdy. Udělali jsme si polévku a čaj. Když jsme se najedli, začalo pršet, šli jsme se schovat – postavit plachtu a hamačky do nedalekého lesa.

Bouře se spustila úplně náhle, tam, kde svítily před chvílí hvězdy, se kupily temné mraky. Noc byla osvětlená blesky a hromy a déšť na nás útočil ze všech stran. Z mé hamaky se stala ledová vana. Dlouho do noci jsme byli vzhůru a doufali, že na nás nic nespadne.

A ráno bylo všechno pryč. Začalo svítit slunce a vysušilo vše, co jsme si zmáčeli. Ten den jsme si uvědomili, nakolik jsme v moci přírody, a pokračovali jsme dál ve své pouti. ●

VÍTE, ŽE...

Malokarpatské zříceniny pomáhali zvelebit slovenští skauti v rámci velkého mnohaletého celoslovenského projektu Odklínanie hradov, který byl započat v roce 2004 a například Plavecký hrad i Biely ka-meň byly mezi prvními, kde začal Slovenský skauting pracovat.

TÁBOŘIT JAKO STÁDO SLONŮ

„Mělo by to tu vypadat, jako by tu tábořilo stádo slonů.“ Co po takovém tábořícím stádu slonů může na naší loučce u řeky zůstat? Zežloutlá tráva, vyšlapaná kuchyně, zasypaná latrína... Nic, s čím by si příroda neporadila. To po nás skautech a skautkách toho, i když vybíráme poslední papírek, zůstává více. Pytle plné tetrapaků, plastu a směsného odpadu. Chemický koktejl ze sprchových gelů a šampónů v blízké řece. A uhlíková stopa ze zbytečné cesty autem kvůli předimenzovanému množství sportovního náčiní. Může skautsko-sloní „souboj“ dopadnout trochu vyrovnaněji? To, co slonům jde tak nějak samo od přírody, musíme my plánovat. Inspiraci nabízí zero waste – hnutí života bez odpadů.

AUTORKA JANA KARASOVÁ – KAMI

FOTO ARCHIV/AUTORKY

JANA KARASOVÁ – KAMI

Je spoluautorkou blogu o životě bez odpadu Czech Zero Waste. Zero waste hnutí se skrývá odmítání, zredukování a opakované používání věcí snaží o snížení odpadu, který končí na recyklačních linkách, na skládkách, ve spalovnách či ve volné přírodě.

Základem zero waste přístupu k životu či ke skautskému táboru je obrácená pyramida odpadu. Abychom ji dokázali použít efektivně, je dobré si nejprve uvědomit, co táborový odpad představuje. Při zkoumání běžte

k detailům a zjistěte, co konkrétně tvoří obsah například vašeho pytle s plasty a kde se tam vzal.

Jakmile víte, proti čemu bojujete, je mnohem snadnější s tím něco udělat. Prvním krokem je zamítnout to, co nezbytně nepotřebujeme. Typicky věci, které kupujeme, i když ve skutečnosti našemu táboru nepřinášejí zvláštní užitek. Krok číslo dvě je zredukovat to, co na tábor taháme, a především to, co na něj a během něj pořizujeme. A třetím krokem je zužitkovat to, co už máme, či opakovaně používat to, co si na tábor pořizujeme. Tyto tři kroky je velmi vhodné praktikovat už při plánování. Výrazně to totiž ovlivní, kolik odpadu se nám bude na táboře hromadit. Odpadu zamezíme také tak, že budeme hledat vhodnější (bezobalové či méně obalové) alternativy k tomu, co potřebujeme. Roverské tábory a putávky se klidně můžou hecnout a zkusit si vystačit jen s prvními třemi kroky a za mírnou cenu diskomfortu produkci odpadu zamezit úplně.

Další stupně odpadové pyramidy už jen hasí to, čemu se nepodařilo předejít. Pokud se nám tedy na táboře nějaký ten odpad objeví,

FOTO ARCHIV/AUTORKY

ZAPOJME ODPAD DO TÁBOROVÉHO PROGRAMU

dejme si záležet na tom, kde skončí. V lese u tábora ani na skládce žádnou parádu nenadělá. Na skládce navíc bude do ovzduší vypouštět skleníkový plyn metan a ani ve spalovnách to nebude úplně stoprocentně čistá likvidace. Do směsného odpadu tedy patří jen to, co není možné recyklovat či kompostovat a čemu se opravdu nemůžeme vyhnout – v ideálním případě toho bude naprosté minimum. Recyklovat se totiž dá opravdu široké množství odpadu, jen je potřeba se neomezit pouze na nabídku základních kontejnerů na směsný odpad. Stačí si zjistit, co je vše možné odezdat ve sběrném dvoře, a možností se výrazně rozšíří. Také je dobré mít na paměti, že zatímco některé materiály (jako sklo či kov) se dají recyklovat na stejně hodnotný materiál, tak u jiných (jako například plasty) dochází jen k takzvané- →

Jak nakládat s odpady

ZAMÍTNOUT

ZREDUKOVAT

ZUŽITKOVAT

ZKOMPOSTOVAT

ZRECYKLOVAT

VYHODIT

mu downcyclingu, a měly pro nás patřit mezi ty méně preferované. Například plast se většinou recykluje jen jednou na méně hodnotný materiál. Aby nám třídění šlo, je super si na tábořišti vytvořit koše na tříděný odpad. Stačí pár kůlů a dřevěných destiček. Za podpory vedoucích je to ideální stavitelský úkol pro vlčata a světlušky.

Než se do snižování odpadu pustíme, uvědomme si, že nula v názvu zero waste je motivační. Vyberme si jen takové zero waste táborové zásahy, na které stačíme. Počítá se jakýkoli malý krok a není nic špatného na tom, pokud nám bude cesta k bezodpadovému táboru trvat pár let.

TÁBORNÍCI BEZ ODPADŮ

Začněme sami u sebe – u nás všech účastníků tábora. Pochopme, o co v zero waste jde, a pokusme se to praktikovat na naše osobní táborové vybavení. Dříve než si pořídíme nové věci, pokusme se mezi sebou vyměnit to, co nám přebývá a jiným chybí. Uspořádejme táborový bazar oblečení a vybavení třeba i pro další oddíly (nejen skautské) ve městě.

Domluvme se, že budeme na táboře místo sprchových gelů používat jen obyčejné mýdlo, vlasy umyjeme jen jedlou sodou a octem, žitnou moukou a citronovou šťávou nebo tuhým šampónem. Na čištění zubů si kupme bambusové kartáčky a pastu vyměňme za jedlou sodu nebo kokosový olej. Na prádlo vystačí obyčejné prací mýdlo. Pokusme se vše sehnat bez obalů.

ČISTÁ KUCHYNĚ

Nejvíce táborového odpadu vzniká v kuchyni. Proto je dobré zasáhnout právě tam. Plánujme jídelníček, který využívá co nejvíce nebalených čerstvých surovin (zeleninu, ovoce, čerstvé pečivo, maso, sýry a uzeniny z pultového prodeje). Nakupujeme je do vlastních znovu použitelných obalů (krabiček, pytlíků, skleniček).

Čerstvé potraviny doplníme v jídelničce trvanlivými surovinami koupenými na váhu nebo ve velkých baleních. Bez obalů se dnes dá ve specializovaných prodejnách nakoupit rýže, těstoviny, luštěniny, mouka a další suché suroviny, včetně čaje, bylinek, sušeného ovoce, kakaa a vloček na ranní ovesnou kaši. Nákup trvanlivých bezobalových potravin je jednodušší udělat jednorázově před začátkem tábora. Vyžaduje dobré plánování, dostatek skladovacího prostoru a nalezení bezobalové prodejny.

Všechny obaly musí být samozřejmě čisté, snadno čistitelné a musí být určeny na uskladnění potravin,

TIPY

Přehled míst, kde se dá nakupovat bez obalu, je na mapě www.reduca.cz.

Ekologické mycí prostředky, bambusové kartáčky či lufa se dají nakoupit v e-shopu econe.cz.

Přečtěte si Nařízení Evropského parlamentu a rady (ES) č. 852/2004 ze dne 29. dubna 2004 o hygieně potravin.

Zhodnotit dopad táborových her a programů na přírodu pomůže posouzení eco-friendly aktivity (bit.ly/EcoPosouzeniHer).

Nejen na táborové zero waste snažení je možné získat finanční podporu z projektu Skauti na Zemi (bit.ly/SkautiNaZemiGrant).

Více informací o zero waste najdete na www.czechzerowaste.cz.

aby se zajistilo, že jejich materiál není zdrojem kontaminace. Uschovejme si doklady o nákupu znovu použitelných obalů, stejně tak jako doklady o nákupu jakýchkoli potravin. Při nákupu, skladování i zpracování je potřeba zachovat zásady správné hygienické praxe a princip sledovatelnosti potravin a dodržet způsob skladování a minimální trvanlivost stanovenou výrobcem. Je dobré se o těchto záležitostech poradit s krajskou hygienickou stanicí, pod kterou tábor spadá.

důkladně vyčistit. Z případných odřezků uvaříme vývar, který dobře poslouží jako základ pro další jídla. Tradiční odpadovku je možné vyměnit za odvážení zbytků na sprá-telený kompost.

Své kuchyňské snažení dotáhneme k dokonalosti používáním houbičky na nádobí z vysušené zeleniny zvané lufa a správně dávkovaného ekologického mycího prostředku. Na úklid kuchyňských ploch vystačí zředěný jablečný (či jiný) ocet a jedlá soda.

„ Zkusme letos na táboře více žít, méně mít a ještě méně toho po sobě zanechat v podobě odpadu.

U potravin, které se nepodaří nakoupit bezobalově, volme recyklovatelné materiály, jako jsou papír, sklo a kov, snažme se vyhnout plastům a kombinovaným obalům. Pokud to nejde, kupujeme velká balení (například pětikilová balení těstovin nebo jogurtu), mohou nám je pomoci zařídit zmíněné bezobalové prodejny. Vyvarujeme se jednotlivě balených potravin. Obaly pak samozřejmě pečlivě vytrídíme.

Organický odpad omezíme vařením na míru a pravidlem „co si nechám naložit, to taky sním“. Nenuťme táborníky, aby snědli námi určené porce. Nechme je, ať si řeknou sami, kolik toho sní. Předem si po poradě s rodiči zjistíme, jaké potraviny nejí (ať už z důvodu alergií, nebo jen proto, že je nemají rádi a doma nejsou nuceni je jíst), a nenuťme jim je ani my. Nad odpadem přemýšlejme i při vaření. Většinu zeleniny i ovoce (včetně brambor, mrkve, petržele) není třeba škrabat, ale stačí ji jen

VYUŽITÉ VYBAVENÍ

Přestože kuchyň je rozhodně největším zdrojem táborového odpadu, není možné vše shazovat jen na ni. Kupování nového vybavení po sobě nechá odpad také. Využijme nejdřív to, co máme. Pokud nám něco chybí, pokusme se to sehnat z druhé ruky. Kupování nových věcí nechme jako poslední možnost. O vybavení se dobře starejme. Pokud nám nějaké přebývá, darujeme ho oddílům, kterým chybí.

Využívání stejných podsad pro stany a tyčí na další táborové stavby je sice více v souladu s bezodpadovými principy, ale možná bude u některých oddílů nabourávat podstatný cíl tábora – postavit si ho celý vlastníma rukama. Pokud si stloukáme vlastní podsady každý rok, použijme na ně jen vyřazené zbytkové dřevo z pil. Nelikvidujme je pak na velkém (ale celkem zbytečném) ohni, ale dejme je někomu, kdo dřevo využije k vytápění.

FOTO ARCHIV AUTORIKY

SYPANÝ ČAJ JE MOŽNÉ NAKOUPIT BEZ OBA-LU, ČASTO BÝVÁ KVALITNĚJŠÍ NEŽ SÁČKOVÝ

MINIMALISTICKÝ PROGRAM

Minimalizujeme i odpad vznikající během táborového programu. Zkusme jeho plánování letos pojmout trochu střizlivěji. Zaměřme se jen na několik aktivit, které budeme v průběhu tábora dělat opakovaně. Maximálně využijme prostředí, ve kterém se nacházíme. Pokud nemáme opravdu dobrý důvod (a promyšlený cíl), proč dělat aktivity, po kterých zůstává plný odpadkový koš, nedělejme je. Spokojme se s tím, co už máme, udělejme právě z toho táborovu výzvu a důkladně vyklidíme skladovací prostory kluboven, určitě v nich najdeme poklady.

Střizlivě přistupujme také k etapové hře. Například kostýmy tvořme jen ze starého oblečení. Kulisy a jiné pomůcky na hry z použitých kartónů. Vybírejme si netoxické barvy a lepidla. Místo izolepy použijme papírovou lepicí pásku. Jako odměny dávejme jen potřebné a užitečné věci. Zamysleme se, jestli jsou materiální odměny vůbec potřeba, a pracujme v programu s tématem materialismus versus zážitek. Zařaďme také téma zero waste a odpadů. Zkusme letos na táboře více žít, méně mít a ještě méně toho po sobě zanechat v podobě odpadu. ●

HASNE JIŽ VATRY ZÁŘ

„Pozor! K vlajce hled!“ V podvečerním táboře na vzácné okamžiky zavládne klid a mír. Vedoucí tábora hlubokým hlasem začne první slova večerky a rychle se přidávají hlasy všech ostatních. Slova hymny a večerky zná snad každý z nás z paměti.

AUTORKA MARIANA KROUPOVÁ – MARI

FOTO KAREL VOLF – INDOŠ

Máloco dokáže podnítit pocit sounáležitosti a spojení s lidmi jako hudba. Kdo z nás jako dítě nemiloval létající jiskry táboráku a zvuk žářem rozladěných kytar? A co teprve ten moment, kdy se konečně podařilo přesvědčit vedoucího, aby zahrál Tři kříže, které po deseti letech táborů ze srdce nenáviděl. A my mohli falešně (alespoň v mém případě) křičet, že „slzy v očích měl a v ruce znavený lodní deník, co sám do něj psal“. Následující hádka o tom, že v posledním refrénu se má zpívat „a v něm, co jsem psal“, je už jakousi klasikou.

Faktem ale zůstává, že jsou to momenty, na které při hodinách matematiky (nebo jiného vámi nenáviděného předmětu) vzpomí-

náme s jemným úsměvem na tváři a trošičku zasněným pohledem. I ten kluk, kterého byste v době oběda nejraději viděli přivázaného ke stožáru, protože z vašeho ešusu udělal formičku na písek, se zdál o něco snesitelnější, když jste spolu proplovali chytlavou melodií. Za to, že s ním dnes vedete oddíl, a jste dokonce dobří kamarádi, možná vděčíte právě těmto společným večerům u ohně.

Skautská hudební tradice ale sahá mnohem dál než jen k odrhovačkám, u kterých se stydíte přiznat spolužákům, že text i akordy umíte zpaměti. Skautská hymna i večerka jsou důležitými symboly nejen českého Junáka, ale i mezinárodního skautského hnutí.

Jednoduchý nápěv večerky je stejný pro skauty z celého světa. Na mezinárodních akcích se často zpívá i v mnoha jazycích zároveň. Francouzština s japonštinou, maorština s finštinou, bulharština s thajštinou. Nostalgické chvíle, kdy vám jazyková bariéra nebrání cítit se skutečnou součástí komunity. Melodie převzatá z vojenské večerky americké armády se od poloviny devatenáctého století vlastně nezměnila a podobně je to i se slovy. Lehké změny přicházejí pouze v překladu, ale poselství zůstává stejné. I v zemích, kde majoritním náboženstvím není křesťanství, se udržel verš zmiňující Boha – například v japonském textu se zpívá „Kami no moto ni, yasu shi“, což se dá přeložit jako „z Boží vůle přichází klid“.

Symbolika večerky byla v českém hnutí tak hluboce zakořeněná, že ji za komunismu převzala i pionýrská organizace. Pod Pionýra přešla část skautských oddílů, aby mohly dále pokračovat ve své, mnohdy ilegální, činnosti. Text byl samozřejmě přepsán tak, aby vyhovoval budovatelem ideám nového totalitního režimu. Melodie ale stále zůstala stejná jako u originální americké večerky. Podobně se v Pionýru zpívala například i Červená se line záře.

Junácká hymna je naopak dílem výhradně českým. Autorem hudby je tehdejší ředitel opery Národní-

ho divadla Karel Kovařovic, který zkomponoval melodii k slovům Františka Severína Procházky. Text hymny se od svého vzniku na začátku dvacátého století upravoval a měnil. Oficiální znění, jak ho známe dnes, se ustálilo až po druhé světové válce. Mezinárodní skautská hymna je pak hymna Mezinárodního společenství skautů a skautek začínající slovy „We're

men and women joined together by a strong thread of unity“, česky „Jsmé pevné hnutí mužů i žen, spojené skautskou myšlenkou“.

Výše zmíněné písně jsou jen malou částí skautské hudební tradice. Skautská večerka se pyšní bohatou historií a tradicí. Právě proto stále ještě plní primární funkci rituálu jakési ukolébavky a oficiálního

ukončení dne především na táboře. Zopakují tedy svou úvodní větu: máloco dokáže podnítit pocit soudržnosti a spojení s lidmi jako hudba. Příště, až bude „k vlajce hled“ a v oranžovém slunci zazní tichý zpěv, není to jenom pěkný nápěv, ale spojení s lidmi po celém světě, s mnoha generacemi zpátky a snad i mnoha generacemi do budoucna. ●

VEČERKA

Itaština

E' la sera tutto face
La nei boschi, sui monti, nel piano
Tutt'e pace, tutt'e bene
E Dio viene

Angličtina

Day is done, gone the sun
From the sea, from the hills, from the sky.
All is well, safely rest,
God is nigh

Polština

Idzie noc, slonce juz.
Zeszlo z gor, zeszlo z pol, zeszlo z morz.
W cichym snie spoczni jz,
Bog jest tuz.

Slova „pionýrské“ večerky

Zapad den, slunka svit
vymizel z údolí, z temen skal,
odpočiň, každý kdos pracoval!

Kompletní text večerky

Zapad den, slunce svit
vymizel z údolí, z temen hor,
odpočiň, každý kdos boží tvor.

V lesa klín padl stín,
hasne již vatry zář. Svatý mír
kráčí z hor. Usíná boží tvor.

KULTURNÍ TIPY NA DUBEN A KVĚTEN

Skauti bez lilie

FILM

Veřejná premiéra snímku, který byl zpracován pod projektem Zkušenost totality Skautského institutu, se bude konat 23. dubna 2017 v pražském kině Ponrepo. Pokud zrovna nemáte čas, nezoufejte. Projekce budou přístupné na různých místech i poté, a dokonce si můžete domluvit vlastní.

Cesta do středu země (sopouchem Milešovky)

DIVADLO

V plzeňském divadle Alfa se již nějaký pátek hraje kousek o čtyřech skautech, kteří zabloudí až do středu země. Určitě ale ještě budete mít spoustu času na tuto hru inspirovanou zemanovskou tradicí a dílem J. Vernea zajít.

Táborový deník šestnáctiletého skauta Jiřího Wolкера

LITERATURA

Posmrtně vydaný deník z prvního Wolkerova skautského tábora. Přečtěte si o dětství, které prožil jeden z nejvýznamnějších českých básníků pod vedením A. B. Svojsíka.

Velvet Havel

HUDEBNĚ-DIVADELNÍ PROJEKT

Autorský projekt Miloše Štědroně se zaměřuje na jednu z nejdůležitějších postav naší moderní historie. Do divadla Komédie v Praze můžete zajít na muzikál inspirovaný životem a tvorbou Václava Havla, prezidenta, dramatika a mimo jiné i skauta.

DARUJ DVĚ HODINY

AUTOR ONDŘEJ HRUBEŠ – KMOTR

FOTO ARCHIV ČLOVĚKA V TÍSNI

RÁD ROZDÁVÁŠ ROZUMY? ZNÁME DĚTI, CO TĚ ZA TO ROZHODNĚ NEVYHEJTUJOU!

Člověk v tísni, o.p.s. hledá do svého týmu v pražské pobočce Programů

sociální integrace dobrovolníky pro doučování dětí z rodin ohrožených sociálním vyloučením. Jedná se o unikátní příležitost, jak získat cennou praxi v sociální a vzdělávací oblasti pod křídly jedné z největších neziskových organizací v Evropě.

Dobrovolník dochází jednou týdně na dvě hodiny přímo do domácnosti, kde dítě žije. Pomáhá mu s pochopením školní látky, s domácí přípravou, s rozvojem všeobecného přehledu a hlavně s motivací. Ka-

ždý rok se tak v ČR podaří změnit život k lepšímu stovkám dětí.

A co z toho – kromě skvělého pocitu – budete mít? Nabízíme praxi v sociální a vzdělávací sféře v rozsahu až 150 hodin ročně, vhléd do odlišného kulturního prostředí a samozřejmě možnost účastnit se vzdělávacích, teambulidingových či volnočasových aktivit organizovaných Člověkem v tísni.

V případě zájmu neváhejte kontaktovat koordinátora dobrovolníků:

Ondřej Hrubeš, 778 442 521,
ondrej.hrubes@clovekvtsni.cz

▼ INZERCE

Mimořádná nabídka triček

Trička do města i do přírody, kterým bude báječně slušet nové skautské logo, nyní získáte se slevou 30 %. Logo i jiný motiv vám na trička rádi vytiskneme či vyšijeme.

- Oblečte až 250 svých členů do bavlněných triček s 30% slevou
- Stačí k vaší objednávce v košíku vložit kupon SKAUT2017
- Slevu můžete využít až do 31. 5. 2017

Původní cena
59,50 Kč/ks

Cena v akci

41,65 Kč/ks

inetprint
JEDNODUŠE ON-LINE

Vybírejte na www.inetprint.cz/skauting

VLASTENECTVÍ NENÍ VLASTENČENÍ

Ještě před několika málo lety se slovo „vlastenec“ vyskytovalo mezi běžnými lidmi naší země snad jen jako lidové pojmenování situace, kdy si mužstvo ve fotbalu či hokeji samo vstřelí gól do své vlastní brány. Tedy trapas. Pokud se přece jenom nějaké projevy vlastenectví v naší společnosti objevovaly, pak to skoro vždy souviselo s nějakými úspěchy sportovců, které občas přerostly ve větší manifestace, na nichž pak zaznívaly pokřiky typu „Kdo neskáče, není Čech!“ Najednou je všechno jinak a přichází otázka, jakou hodnotu pro nás má vlast a kde je ona pomyslná hranice mezi vlastenectvím a vlastenčením.

AUTOR JIŘÍ ZAJÍC – EDY

Pocit ohrožení z invaze „muslimských nájezdníků“ vyvolal u nás k životu intenzivní potřebu mnohých, aby se začali za vlastence prohlašovat a vlastenectví brali jako náš nejdůležitější současný úkol. A to navzdory tomu, že nás skutečný příliv migrantů minul a ani v dohledné době nám nehrozí, jak vyplývá z dat Evropského komisaře pro uprchlíky a agentury FRONTEX, která jejich pohyb monitoruje. Mimo jiné proto,

že prchající o naši zemi nemají zájem. Cítí totiž, že tu nejsou vítáni, což mimo jiné dosvědčují pravidelné výzkumy Centra pro výzkum veřejného mínění. A hesla typu „Čechy Čechům!“ to dávají jasně najevo. Nejsou už vyjádřením dřívější vlastenecké bezradnosti, ale strachu, který plodí nenávisť.

Podívejme se tedy, jak to s tím vlastenectvím opravdu je. Projedeme si při tom spolu tři důležité kroky,

kteří jsou takovým univerzálním postupem pro cestu ke skutečnému zralému občanství, ke kterému vlastenectví zařazujeme.

POZNAT

Nejprve tedy, co se tím „vlastenectvím“ rozumí? Taková stručná charakteristika, kterou můžete nejčastěji najít i na internetu, zní: *Oddanost zemi, v níž se člověk narodil, vyrostl, žije v ní a je jeho domovem. Projevuje se silnou osobní náklonností k dané zemi a jejím symbolům a osobním ztotožněním se s ní.* Dobře, tedy v první řadě je vidět, že základem skutečného vlastenectví je poznání toho, proč je ta moje země hodná toho, abych ji miloval. To kupodivu není tak samozřejmé.

Důležitou roli v ve vytváření silného vztahu k vlasti hrají symboly. Symboly jsou taková naše „ukazovátka“: ukazují na hodnoty či jiné duchovní skutečnosti, které jsou neviditelné. Když třeba někomu podáváme ruku, je to viditelný symbol neviditelné hodnoty přátelství či kamarádství. Státní symboly, třeba vlajka, znak, hymna, poukazují k duchovním skutečnostem, →

AKTIVITA Moje země

Zadej členům oddílu, aby si do příště přinesli návrh aspoň dvou skutečností, které se jim na naší zemi líbí, a jedné, která se jim nelíbí. Můžou si k tomu přinést i obrázky nebo jiné pomůcky (třeba CD s nějakou písní). Předem by si měli i rozmyslet, proč se jim to líbí, nebo nelíbí. Na schůzce pak bude každý postupně představovat své vybrané skutečnosti – nejdřív všichni tu jednu, která se jim líbí, pak tu, která se jim nelíbí, a nakonec tu, která se jim líbí. Vždycky se také stručně pokusí vysvětlit, proč tomu tak je. Připravíš si papíry (aspoň A4), a na každý zvlášť budete zapisovat jednotlivé skutečnosti (můžeš zvolit, jestli je budeš psát ty, nebo každý ty svou). I kdyby se opakovaly, tak je stejně znovu zapíšeš. Až se všichni vystřídají, tak vytvoříte z popsaných papírů skupiny podle oblasti, které se týkají, a pak se můžeš ještě zabývat tím, jestli jste na nějakou důležitou oblast nezapomněli.

ze kterých vyplývá smysl existence toho kterého státu. Těmi skutečnostmi pak mohou být **hodnoty** jako je například svoboda, pravda, spravedlnost, ale třeba i **činy** těch, kteří pro tyto hodnoty nasadili své životy, mnohdy se obětovali, ztělesňovali je, a tak vkládali do duchovního dědictví státu poklady, z nichž mohli další žít a směřovat k těm ideálům, které dávají smysl existenci určitému státu. Náš pozdrav těmto smybolům je tedy vzdáním úcty právě těmto našim předchůd-

cům i hodnotám, na které svým životem ukazovali, pokládali za ně životy a vtělovali je do dějin svého společenství a tedy i našeho státu, který si to společenství v dějinách vytvořilo.

POROZUMĚT

Zatím to všechno vypadá skoro různově. Čím to, že se celé vlastenectví může zvrtnout do podoby, která nebezpečná? Zpravidla se pro ni dnes používá označení „nacionali-

smus“. Albert Schweitzer to kdysi vyjádřilo takhle: *Nacionalismus je vlastenectví, které ztratilo svou vznešenost. Nacionalismus vzniká z pocitu ohrožení. Je zaměřený proti „těm druhým“.* Je to vskutku ubohá karikatura vlastenectví, které je naopak skutečně velmi cenným vnitřním postojem i z toho plynoucím jednáním.

Opravdová láska k národu je věc velice krásná, u slušného a čestného člověka se rozumí sama sebou; proto o ní mnoho nemluví, tak jako slušný muž nevytrubuje do světa svou lásku ke své ženě či rodině. Pravá láska chrání, přináší oběti – a hlavně pracuje. Musíme milovat svůj národ pozitivně, ale nemusíme proto nenávidět národy jiné. Pravá láska se nedokazuje nenávisť, ale jen láskou (T. G. Masaryk)

Láska Čechů k vlasti pravidelně roste z obdivu nad naší přírodou – jak právě originálně vyjadřuje naše hymna. Další spolehlivou cestou k tomu, abychom si svou vlast zamilovali a porozuměli její kráse, je setkání s osobnostmi, které vytvářely ty nejskvělejší momenty naší historie. Většinou nás hned napadají postavy z té vzdálenější historie: kníže Václav, sv. Ludmila, Vojtěch Slavnickovec, Anežka Česká, Karel IV., Jan Hus, Jan Žižka, Jan Amos Komenský, Tomáš Garrigue Masaryk. Je důležité si uvědomit, že u nás žili skuteční hrdinové i v době docela nedávné. Za první republiky to kromě T. G. Masaryka byli další obdivuhodní lidé, třeba Přemysl Pitter. Dále vojáci z druhé světové války na západní i východní frontě. Připomenu aspoň Karla Miloslava Kuttelwaschera a Františka Kajtla za letce a Heliodora Píku za ostatní. Období komunistické vlády pak dalo příležitost dalším čestným a statečným lidem

AKTIVITA

Naše vlajka a hymna

Ke každému táboru většinou patří vztyčování vlajky a občas i zpěv naší státní hymny. Předpokládám, že to tak bude i u vás. Proč to ale děláme? Proč dokonce tu vlajku nějak zdravíme? Už třeba tím, že stojíme v pozoru (pokud nemáme nějaký svůj vlastní pozdrav)? Zkus o tom s členy oddílu vést debatu – určitě se leccos dozvíš. Můžeš to doplnit dotazem, jestli si někdo z účastníků všiml, jak svou vlajku lidé zdraví třeba v některé jiné zemi (dobře známé je to u Američanů, kteří přikládají svou pravou ruku na srdce, starý indiánský pozdrav).

AKTIVITA Můj hrdina

Každý člen oddílu si připraví krátkou prezentaci o některé významné postavě českých dějin, která je mu zvlášť sympatická. Starší děti to mohou pojmut jako powerpointovou prezentaci, mladší si přinesou třeba jen jeden obrázek. Podstatné je, aby každý vyjádřil, proč si vybral tuto postavu, čím by se jí chtěl podobat nebo čím je pro nás příkladná i v dnešní době.

Alternativním zpracováním, které se dá provést s dospívajícími, je udělat o dotyčné postavě krátký komiks, video nebo „rozhlasový pořad“. Takové zpracování rozvíjí u chlapců a děvčat tvořivost a zpravidla se při přípravě takového „uměleckého díla“ zažije i spousta legrace.

ukázat své kvality. Rozhodně by mezi nimi neměla chybět Milada Horáková. My skauti (jako služebníci Pravdy a Lásky) bychom pak rozhodně měli být věrnými a současně hrdými následovníky Václava Havla.

FOTO KAREL VOJTE – INDOŠ

nalismus – tehdy v podobě velkhubého vlastenčení – napsal: *Nikoli slavnostmi nebo vnějšími projevy, nýbrž každodenní prací se projevuje vlastenectví.* Jak by taková práce měla konkrétně vypadat? Něco je jasné na první pohled: v místě, kde žijeme, máme spolupůsobit na tom, aby se tam lidem žilo lépe. Ochranou životního prostředí, udržováním pořádku, ohleduplností, pomocí těm, kteří momentálně pomoc potřebují. To je taková 1. třída vlastenectví.

Pro roverský věk je už ale na řadě další „ročník“ a ten nám opět trefně popsal T. G. Masaryk: *Své vlastenectví musíme teď projevovat vědomou státností. Máme úkoly pro národ a máme úkoly pro stát. Rozumí se, že nemohou být v rozporu. Ten stát jsme zbudovali my, my jej musíme umět vést a spravovat. Žádám-li od politiky, aby sloužila člověčenstvu, neříkám tím, aby nebyla národní, ale aby byla spravedlivá a slušná.* Ta dnešní doba je totiž hodně podobná té po vzniku Československa. Lidé nevěřili státu, byli zvyklí všelijak obcházet zákony a pravidla a nechodili k volbám.

JEDNAT

Karel Havlíček Borovský, který působil právě v době, kdy se začalo rodit novodobé české vlastenectví a hned je začal ohrožovat nacio-

Změnit tohle mezi současnými mladými lidmi je nyní velký úkol vlastenectví.

A těm, kteří by chtěli vidět ještě kousek dál, tu posílám výzvu Václava Halva z jeho prvního novoročního prezidentského projevu v roce 1990: *Musíme sice od jiných mnoho brát a mnohému se učit, ale musíme to po dlouhé době dělat zase jako jejich rovnoprávní partneři, kteří mají také co nabídnout. Náš první prezident napsal: Ježíš, nikoli Caesar. Navazoval tím na Chelčického i Komenského. Dnes tato idea v nás opět ožila. Z naší země, budeme-li chtít, může už natrvalo vyzařovat láska, touha po porozumění, síla ducha a myšlenky. Toto záření může být přesně tím, co můžeme nabídnout jako náš osobitý příspěvek světové politice. Učme sami sebe i druhé, že politika by měla být výrazem touhy přispět ke štěstí obce, a nikoli potřeby obec podvést nebo ji znásilnit. Jsme malá země, ale přesto jsme byli kdysi duchovní křižovatkou Evropy. Proč bychom se jí opět nemohli stát? ●*

FOTO ARCHIV AUTORA

JIŘÍ ZAJÍC – EDY

Předseda Odboru duchovní výchovy Junáka, instruktor Gemini. Původním vzděláním matematik. V posledních deseti letech se zabýval vzděláváním dospělých. Je autorem 14 publikací.

PORADY JINAK A JINDE

AUTOŘI VOJTĚCH JURÁK – BROSKEV, KATKA KODETOVÁ – OSUD A JOHANA KUČEROVÁ

FOTO ARCHIV AUTORA

PARK KOMENSKÉHO VE ZLÍNĚ

Stejně jako v dalších českých městech a městečkách, dá se i ve Zlíně sednout na poradu do řady zajímavých podniků, kaváren, čajoven či restaurací. Ovšem ke Zlínu

se dodnes pojí přízviska jako „město zeleně“ nebo „zahradní město“, tak proč toho nevyužít?

Není-li zrovna venku deštivo nebo příliš chladno, poslouží jako ideální volba park Komen-

ského, který se nachází v samotném centru města. Více v centru to snad už ani nejde. V docházkové vzdálenosti tu naleznete snad všechno, co ve městě potřebujete – MHD, nádraží, obchody nebo služby.

Samotný park prošel roku 2014 velkou revitalizací, díky čemuž získal nový kabát a stal se přirozeným místem k setkávání lidí všeho věku. Díky příjemnému prostředí, rozsáhlým travnatým plochám, řadám stromů a keřů, mnoha lavičkám nebo dřevěnému dětskému hřišti se v něm dá dobře a na vzduchu využít čas.

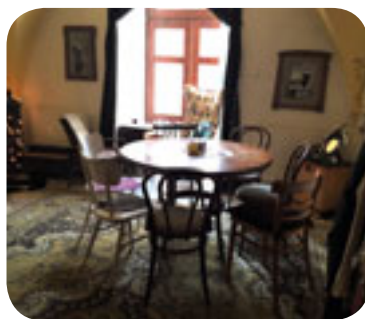
Na porady je park skutečně jak dělaný. Stačí si vzít deku, něco na zub a najít si v něm sympatické místo. Pak už jen sednout do trávy a spolu s dalšími vedoucími vymyslet, kam že se to vydáte na výpravu. Stejně tak může posloužit jako vhodné místo k oddílovému pikniku nebo k družinové schůzce. S dětmi se vyřadíte na průlezkách nebo si s nimi zahrajete třeba fotbal či frisbee.

JIHLAVSKÁ KAFÁRIE

Na rozlehlém jihlavském náměstí, jednom z největších náměstí v republice, nenajdete příliš útulných koutů. Naštěstí jen pár kroků na sever, v ulici Křížová, se nachází kavárna Kafárie. Příjemné prostředí zabydlené starými křesílky, taburety, kredencem, porcelánovými cukřenkami a háčkovaným prostíráním vás jistě okouzlí. Možná si tu budete připadat trochu jako u babičky (nebo spíš u prababičky).

Zatímco si prohlížím lákavou nabídku, ozve se: „Dvakrát sójový

FOTO ARCHIV AUTORA

flatwhite.“ Zvedám hlavu a podivuji se, že něco takového dorazilo už i do Jihlavy. Ostatně na kávu s sebou sem chodí spousta lidí. Nakonec si vybírám limonádu

z růží a k tomu samozřejmě domácí sušenku. Mají tu za pár korun minimálně patnáct druhů (třeba skořicovou se švestkami nebo citronovou s kokosem). Pro větší hladovce jsou k mání tousty, tvarohová pomazánka nebo různé dortíky.

Ačkoliv kapacita kavárny je jen kolem dvaceti míst, v odpoledních hodinách určitě najdete místo k sezení. Pokud zde budete chtít uspořádat třeba předtáborovou radu, rezervujte si větší kulatý stůl v zadní části kavárny, kde je dost světla a samozřejmě Wi-Fi.

Pokud byste chtěli toto jedinečné místo využít pro večerní dýchánky nebo víkendové porady, máte bohužel smůlu. Od dubna mají otevřeno jen od pondělí do pátku do půl osmé. Cedule na dveřích však slibuje, že od podzimu bude otevřeno zase i v sobotu.

KAFÁRIE

Křížová 17, Jihlava
Web: www.kafarie.cz
Fb: Kafárie

Otevírací doba

po–pá: 10:00–19:30
so–ne: zavřeno

FOTO ARCHIV AUTORA

V KARLOVÝCH VARECH DO ČAJOVNY UNIVERSAL

V Karlových Varech je velké množství míst, která stojí za to navštívit. Od lázeňské zóny s léčivými prameny přes všemožné vyhlídky, které se tyčí v kopcích nad městem, po turistické stezky, které se vinou lesy kolem Karlových Varů. Kam ale vyrazit odpočinout si po takovéto túře? Pro milovníky kávy se tu najde

spousta kaváren. Místem, kde si ale člověk opravdu odpočine a uspořádá příjemnou poradou, je čajovna Universal.

Tato čajovna se nachází v centru města a je příjemná nejen svým umístěním, ale i širokým výběrem všemožných čajů a pochutin. Uklid-

ňující atmosféra vás omámí hned ve dveřích a budete jí okouzleni po celou dobu porady, která hned bude probíhat v optimističtějším duchu. K dokonalosti zbývá už jen šálek horkého čaje dle vašeho výběru, a pokud budete vyhládlí, tak i výborný kuskus či pita. Toto místo je ideální navštívit jak v zimních, tak v letních dnech. V zimě je zde příjemné teplíčko,

kteří vás společně s horkým čajem dokonale zahřeje. V létě si můžete sednout ven na zahrádku. Ale i uvnitř bude příjemný chládek díky cihlovým zdem a tomu, že čajovna je vlastně ve sklepech. V letních dnech doporučuji ochutnat některou „ledovku“, jelikož to je nejlepší způsob, jak se zchladit.

Zdejší čajovníci vás nechají nerušeně sedět hodiny a hodiny klidně jen u jednoho čaje, takže se nemusíte bát, že byste během jedné dlouhé porady utratili celé kapesné. Tento fakt je nejčastějším důvodem, proč i my děláme porady právě v této čajovně. Pokud víte, že budete skupinka více než pěti lidí, je dobré si zarezervovat dopředu větší stůl, protože čajovna je u nás ve Varech velmi oblíbeným místem setkání. ●

▼ INZERCE

NABÍDNĚTĚ SKAUTSKÝ BENEFIT VAŠEMU OKOLÍ

nově velmi snadný systém
e-mailových pozvánek ve skautiSu

ušetříme 2x
více připojených míst = nižší cena pro každého
navíc skauti získávají od dodavatele provizi

rodičům dětí
kamarádům
vaší rodině
nově i pro IČO

**SKAUTSKÁ
ENERGIE**

nejlevnější plyn a elektřina
www.skautskaenergie.cz

NOVÉ SKAUTSKÉ ODBORKY I PRO ROVERY A RANGERS

Nové odborky představil jejich tvůrčí tým oficiálně na Valném sněmu ve Velkém Meziříčí a od teď jsou k dispozici všem oddílům k užívání. Velká změna oproti předchozím odborkám z devadesátých let je v tom, že se v úkolech a aktivitách přímo počítá s tím, že je budou plnit i skauti a skautky starší patnácti let. Prostřednictvím odborek tedy dostáváme do rukou nejen nový, velmi konkrétní a prakticky použitelný nástroj roverského programu, ale také inspiraci na konkrétní programy a aktivity.

AUTORKA TEREZA TOSTOVÁ – ŽÁBA

JAK ODBORKY FUNGUJÍ

Když chcete plnit odborku, potřebujete k tomu dvě věci: pracovní list a patrona. Sehnat odborkový list není problém, stačí se podívat na web, vybrat si z nabídky tu, která vás bude zajímat, a stáhnout si ji. Patron či patronka je něco jako průvodce odborkou. Patrony si mohou být roveři navzájem. Stát se jimi mohou ale i vůdci nebo externí odborníci. Patron odborkou plnítele provází od prvního rozhovoru při jejím výběru až po potvrzování splnění jednotlivých úkolů. Měl by umět poradit, zda si jeho svěřenec odborku vybral správně a bude mu sedět. V opačném případě by měl dokázat pomoci vybrat jinou.

Když odborku svěřenec začne plnit, měl by se s patronem domluvat na plnění úkolů. Tam, kde je třeba, by měl patron úkol zpřesnit a upravit individuálním potřebám. Patron také k plnění odborky motivuje, a to jak vlastním zájmem o danou oblast, tak zájmem o plnítele samotného a samozřejmě také oceňováním pokroku. U každé aktivity nakonec posoudí, zda byla splněna, a potvrdí ji.

Pro starší plnítele odborek je smysluplné nějaké odborky také patronovat. Rozvíjí se tím celá řada užitečných praktických dovedností. Možnost patronování je uvedena i jako bod v odborkovém listě. Tento bod je určen pro starší skauty a skautky a pro kategorii mladí roveři/rangers.

Když máme odborku i patrona vybraného, další práce je docela přímočará. Z odborkového listu se dozvíme vše potřebné pro její plnění. Na titulní stránce listu je shrnuto, o jakou odborku se jedná,

FOTO TOMÁŠ SLAVÍK – FRED

počet potřebných bodů ke splnění z části „Dokaž to!“ a „Ukaž se!“ a obrázků nášivky.

Podmínky „Dokaž to“ představují soubor základních aktivit. Kolik jich je nutné ke splnění, je uvedeno na titulní stránce pracovního listu. Roveři či rangers většinou musí splnit všechny. Tyto aktivity jsou označeny písmeny. V druhém sloupci je napsáno, co splněním dané aktivity plnítel dokáže a je v něm také popsán cíl. Ten má pomoci plnícímu i patronovi v hodnocení splnění aktivity. Kromě ověření orientace ve vybraném tématu zde najdete i spoustu jiných dovedností, které má plnítel ovládat: připravit program, prezentovat, srozumitelně vysvětlovat, vyjadřovat se písemně atd. Znalosti k tématu jsou důležitá věc, ale v dnešním světě, kdy se dá mnoho věcí dohledat na internetu, nejsou zdaleka jedinou věcí, kterou by mělo plnění odborky přinést.

Podmínky „Ukaž se“ představují doplňující úkoly. Měly by být výzvy. Příležitostí vyzkoušet si něco

nového, inspirovat kmen, připravit program, udělat exkurzi atd. I roveři/rangers zde mají vcelku velký výběr a nemusí plnit zdaleka vše.

ODBORKY A ROVERSKÝ PROGRAM

Odborky pomáhají v individuálním, úzce zaměřeném rozvoji. Umožňují rozvoj odbornosti ve vybraném tématu a jsou příležitostí pro každého k rozvinutí toho, co chce rozvíjet a co si sám vybere. Jsou strukturovanější obdobou výzev a určitě pomohou každému, pro koho je vybírání výzev a práce s nimi náročná.

Odborky nemají ale jenom tento individuální přínos. Mohou být užitečné i pro roverské kmeny jako celky. Uvedenými aktivitami totiž mohou kmemy obohatit program. Zprvce tím, že poskytnou inspiraci k tvorbě programu. Ještě důležitější ale je, že se díky plnění odborek může objevit množství lidí schopných a zároveň motivovaných konkrétní program připravit a realizovat. →

CO MOHOU ODBORKY PŘINĚST ROVERSKÝM KMENŮM

1. Rozšířit jejich činnost o nový výchovný nástroj a ukázat členům další způsob, jak se **rozvíjet**.
2. Mít **smysluplný program** a najít lidi, kteří ho připraví.
3. Ukázat **možnosti**, které roveři mají (např. zahraniční skauting).
4. Ukázat **aktivity**, které si mohou vyzkoušet, aniž by odborky plnily.
5. **Spolupráci mezi kmeny**. Můžete si vzájemně patronovat odborky a připravovat programy.
6. Pomoci uchopit **složitější témata** (např. občanství nebo ekologii).

UKÁZKY KONKRÉTNÍCH ODBOREK A JEJICH PRAKTICKÉ VYUŽITÍ PRO ČINNOST KMENE NEBO DRUŽINY STARŠÍCH SKAUTŮ A SKAUTEK

Skautský historik / Skautská historička nabízí možnost zmapovat historii roverského kmene v bydlišti i v okolí (kraji či okresu) kmene. Díky této odborce mohou zapojení skauti a skautky objevit zajímavé informace, které je dovedou k novým zjištěním ohledně vzniku střediska, kmene či oddílu. Také je možné při tom vypátrat pamětníky, kteří stáli u zrodu třeba

zrovna vašeho kmene, a uspořádat s nimi diskusi například o fungování skautů ve vašem okolí za minulých režimů.

Mezinárodní skaut / Mezinárodní skautka vám zase nabízí příležitost zapojit se do mezinárodních akcí a proniknout do tajů mezinárodní spolupráce. Zkuste s oddílem či kmenem vyhledat nějaký oddíl ze zahraničí, navázat s ním spolupráci a naplánujte společnou výpravu či tábor. Díky této možnosti můžete poznat zvyky skautů z jiných zemí a můžete se přiučit novým věcem.

Určitě máte mnoho zážitků z výprav, schůzek nebo táborů se kterými se chcete pochlubit dál. V tomto případě je tu pro vás odborka **Reportér/Reportérka**. Napište reportáže z vašich akcí a vydejte je ve střediskovém nebo oddílovém časopise. Pokud časopis nemáte, při plnění odborky budete mít jistě dostatek materiálu k jeho vydání. Reportáže se dají dobře využít při propagaci či náborových akcích. Díky nim totiž mohou případní uchazeči o členství v kmeni nahlédnout do vašich dobrodružných a zajímavých programů.

Fotograf/Fotografka dobře doplní výše zmíněného reportéra/reportérku. Udělejte si schůzku, při které si vyzkoušíte, jak vyvolat film ve fotokomoře nebo si prozkoumáte nejnovější funkce na fotoaparátu. Můžete si také naplánovat návštěvu výstavy fotografií ve vašem okolí. Pokud takovou výstavu nikde nemáte, zkuste ji zorganizovat třeba pro rodiče členů a přátele střediska. Tyto fotografie mohou dobře posloužit i jako propagační a náborový materiál. Zajímavým tipem na aktivitu k této odborce může být vyhotovení fotorománu třeba z tábora, kterým více přiblížíte vaši činnost.

Odborka **Občan/Občanka** nabízí možnost blíže poznat principy demokracie, a to zejména skrze diskuze na aktuální témata. Také se blíže seznámíte s legislativou a Listinou základních práv a svobod.

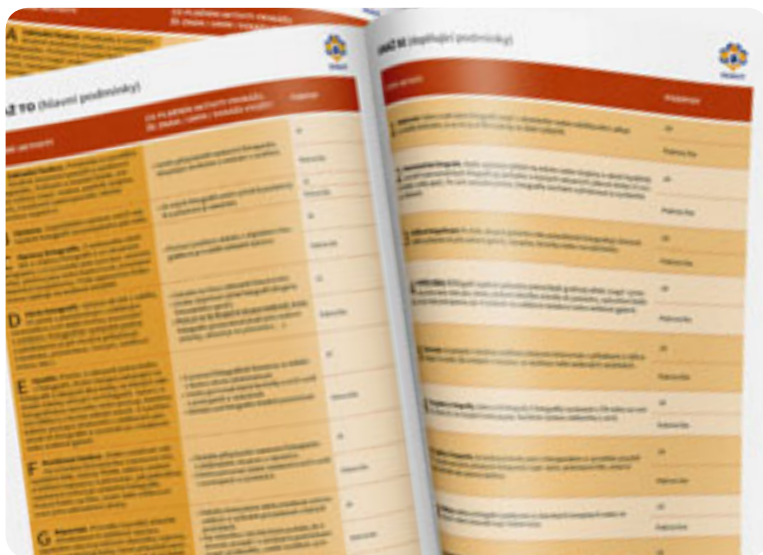
Všichni známe dny, kdy se kvůli pochmurnému počasí nedají realizovat venkovní aktivity. V tuto chvíli jistě bude přínosem, když se mezi vámi objeví člen, který si vybral právě odborku **Deskovkář/Deskovkářka**. Donese deskovou hru a převede ji do reálné podoby nebo objeví zahraniční hru dřív,

než přijde do ČR, a uspořádá turnaj. Zkuste tedy zapátrat, najdete nějakou zajímavou hru a představte ji i zbytku oddílu či střediska.

Atlet/Atletka najde místo v řadách roverů/rangers hlavně sportovně založených kmenů, kteří se nebrání výzvám. Zde budete moci nejen změřit své fyzické síly, ale zaměřit se na tuto oblast i v teoretické rovině. Naučíte se měřit si tep při běhu nebo připravit besedu se sportovcem či sportovkyní. Velkou výzvou pro celý kmen může být účast na nějakém benefičním běhu. Odborku můžete také zapojit do táborových programů a zorganizovat atletický turnaj pro ostatní, který můžete zakončit právě už výše zmiňovanou besedou.

Geocacher/Geocacherka vám dají možnost, jak zpříjemnit a ozvláštnit výlety po naší vlasti. Pokud naleznete nějaké krásné místo, které byste rádi ukázali ostatním nadšencům, můžete založit vlastní keš. Dále bude jistě výzvou odlovit mystery keš nebo zaznamenávat trasu kmenových výletů. Zorganizujte tedy cestu po keškách ve vašem okolí. Budete se divit, kde všude jsou ukryté. ●

ODBORKY MĚ ZAUJALY. CO TEĎ?

Pokud se chcete nejdříve dozvědět více informací, podívejte se na odborkový web – odborky.skauting.cz. Kromě všech odborek a kompletních odborkových listů je tam možné najít stručnou metodiku, která popisuje, jak vše funguje (Stáhnout/Brožurka k odborkám). Na webu je lze také všechny odborky zdarma stáhnout a inspirovat se aktivitami, které nabízí.

Nápady na nové odborky a připomínky k těm stávajícím uvítají autoři odborek na emailu: odborky@skaut.cz.

▼ INZERCE

JUN SHOP.CZ
100% NAŠEHO ZISKU VŘACÍME SKAUTINGU
WWW.JUNSHOP.CZ

multifunkční šátek Skaut
2 druhy
265,- Kč/ks

samolepky Skaut arch
3 druhy
16 Kč/ks

SKAUTSKÁ TRIKA
od **189,- Kč**

Členská karta
Junák – leský skaut

Zákaznická karta
JUN

773 294 840 (STS) OBCHOD@JUNSHOP.CZ, HAŠKOVA 7, PRAHA 7

Řekněte si o slevu až 15 % Všechny informace o slevových kartách najdete na www.junshop.cz/slevove-karty

Stačí uvést do poznámky číslo své Junkarty nebo Členské karty.

NAJDI SI NÁS NA **facebooku**
a získáš další výhody

VIDEO MŮŽE BÝT ZÁBAVA I VÝKLADNÍ SKŘÍŇ ODDÍLU

„Skauti z Domažlic řádili v bahně a svým videem baví celý svět.“ Tak zní ani ne rok starý titulěk článku na portálu iDNES.cz. A v podobném duchu byly desítky dalších. Video, ve kterém se skauti na deštivém táboře klouzají v bahně, se stalo skautským rekordmanem. Natočit krátký spot přitom není nic těžkého a můžete to udělat i se svým oddílem. Stačí mít nápad. A nebát se být autentičtí.

AUTORKA IVETA ZIEGLOVÁ – IVUŠKA

FOTO ARCHIV AUTORKY

IVETA ZIEGLOVÁ – IVUŠKA

iveta.zieglova@seznam.cz

Bývalá redaktorka České televize, nyní PR manažerka na univerzitě. Skautsky působí jako mediální zpravodajka okresu Brno-město a přednáší komunikaci na kurzech Stříbrné řeky.

Doby, kdy měly monopol na reklamu vymazlené televizní spoty za miliony, jsou pryč. Sociální sítě, YouTube a levné smartphony s kvalitními foťáky, to vše umožnilo, že se tvůrcem videoobsahu může nyní stát prakticky každý. Třeba i vy s oddílem nebo roverským kmenem. V čem tedy tkví tajemství úspěchu?

Vratme se k videu Ještěrek z Domažlic. Na svém oficiálním Facebooku ho sdílel nejen Junák, ale také světová skautská organizace. V březnu 2017 mělo video jen na těchto dvou profilech přes milion zhlédnutí. Vzniklo přitom zcela náhodně, autorku prostě napadlo vzít do ruky mobil a táborovou zábavu v dešti natočit. Vše pak doma sestříhala a zveřejnila na Facebooku. Právě autentičnost a pozitivní energie sálající z videa zaujala

diváky. Je to prostě spontánní zábava. A po té lidé schovaní za displeji smartphonů a notebooků dychtí zdaleka nejvíc.

Být skautem je přitom naprostý opak života stráveného pasivním sezením před Facebookem. Skauting je plný zajímavých momentů: některé mohou být zábavné (vtipná hra nebo situace), jiné naopak velmi silné (třeba slavnostní táborový oheň nebo přijímání nováčků

TOP SKAUTSKÁ VIDEOA

Nejúspěšnějším českým skautským videem je „Tábor Ještěrek 2016“. Video zhlédlo na oficiálním facebookovém profilu Junáka 164 tisíc lidí, na profilu WOSM pak nasbíralo neuvěřitelných 969 tisíc zobrazení. Navíc ho přebraly i další servery, jako například iDNES.cz. Druhým nejúspěšnějším je video „Nebuď z plyše a zažij dobrodružství naživo!“. Tenhle kousek z dílny SVATu vidělo na profilu Junáka 344 tisíc lidí, dalších 290 tisíc pak na stránkách WOSM.

Z amatérských videí bodovala i „Vzpomínka na skautský tábor“ 52. skautského oddílu Žlutá střelka z Plzně, která má 47 tisíc zobrazení. Z profesionálních videí stojí za zmínku 98 tisíc zhlédnutí u kampaňového videa „Skauting – velké výzvy, nekonečná dobrodružství“ nebo 41 tisíc u videa z Intercampu 2016. A mezi jedno z nejúspěšnějších videí na sociálních sítích patří i reportáž České televize, která loni v březnu informovala, že skautů přibývá – jen na Facebooku Junáka ji vidělo 59 tisíc lidí.*

*Údaje u všech videí jsou platné k polovině března 2017.

během rituálu za východu slunce). Stačí být v duchu skautského hesla připraven takovéto momenty zachytit.

TECHNIKA PRO VŠECHNY

Základem tvorby videa je alespoň trochu slušný smartphone, který je dnes relativně dostupnou záležitostí. Můžete mít samozřejmě i kameru nebo foťák, který zvládá natáčet. Výhodou telefonu je, že můžete video na jednom zařízení natočit, sestříhat a rovnou nahrát na internet. Nemusíte se přitom bát, že to nebude vypadat „profí“. Natáčení a stříh na chytrých telefonech se dnes běžně používá i ve velkých médiích (třeba v České televizi). A to právě proto, že umožňují vytvářet čerstvý obsah a hned ho dostat k divákům.

Pro editaci videí v telefonu existuje nepřeberné množství aplikací. Ty, které jsou zdarma, mají obvykle nějaké omezení (do videa vloží reklamu, mají méně funkcí nebo umožní stříhat jen ta, co mají omezenou délku). Některé umí jen skládat záběry za sebe. Ty lepší, jako třeba iMovie, už vám umožní vrstvit více obrazových a zvukových stop, jako to znáte třeba z televize: zatímco rozhovor pokračuje, vy se díváte na obrázky toho, o čem zpovídán hovoří. Lépe tak udržíte pozornost diváka, než kdyby se několik minut díval jen na mluvícího člověka.

Kdo dává přednost preciznosti před čerstvým, byť neučesaným obsahem, může sáhnout k úpravě videa v počítači. I v tomto případě si lze vybírat z placených a volně dostupných programů. Neznámějším programem s volnou licencí je Windows Movie Maker, která má ale mnohé limity. Tím hlavním je, že umožňuje pracovat jen s jednou

APPKY A PROGRAMY:

Příklady některých osvědčených aplikací a programů pro tvorbu videí:

- YouTube Capture – aplikace určená pro nahrávání videa, jeho editaci i rychlé a snadné sdílení napříč sociálními sítěmi. Zdarma.
- Filmic Pro – pokročilý nástroj pro tvorbu a editaci filmových sekvencí, disponuje i řadou funkcí, které najdete v profesionálních zařízeních. Placená aplikace.
- iMovie – aplikace pro stříh videa od Apple. Některé verze byly zdarma, dnes je placená.
- Boomerang – aplikace pro tvorbu GIFů. Zdarma.
- Windows Movie Maker – freeware pro stříh videa ve vašem počítači. Standardně bývá součástí základní instalace starších Windows. Po vydání systému Windows Vista byl jeho vývoj zastaven. Microsoft nyní místo něj nabízí ke stažení Windows Live Movie Maker.
- Adobe Premiere – profesionální, placená střížna pro počítač.
- Vegas Movie Studio – profesionální, placená střížna pro počítač.

obrazovou a zvukovou stopou. Placené profesionální střížny pro počítače bývají bohužel výrazně dražší než aplikace pro telefony a jejich ceny se pohybují v řádech tisíců korun.

V KRÍŽKU SE ZÁKONEM

Tvorba videí má i svá pravidla. První omezení klade občanský zákoník, který říká, že nesmíte zachycovat podobu jiného člověka bez jeho souhlasu. V Junáku toto máme ošetřeno v přihlášce, která nám umožňuje

„Není lepší způsob, jak žákům v lavicích přiblížit táborovou atmosféru, než jim skutečný tábor prostě ukázat.“

pořizovat a zpracovávat audiovizuální materiály pro potřeby činnosti spolku, tedy i za účelem propagace. Problém by mohl nastat s lidmi, kteří nejsou členy Junáka. Chcete-li točit „reklamu“ na skauting nebo

promo oddílu, do kterého budete angažovat i nečleny Junáka, je potřeba na to myslet a souhlas (nejlépe písemný) si od dotyčných vyžádat.

Další omezení vyplývají z autorského zákona. Svádí to, podbarvit video nějakou populární písničkou, pokud ji ale použijete bez svolení autora či vydavatele, jde o porušení autorských práv. A co víc, některé systémy vaše video během nahrávání prověřují a jsou schopny známé skladby rozeznat (typicky Facebook). Takové video, k jehož hudebnímu podkresu nemáte práva, vám pak ani nedovolí nahrát nebo mu bude smazána zvuková stopa. Naštěstí existují servery, kde je hudba volně k použití (např. Free Music Archive). Základní hudební podkresy k legálnímu použití nabízejí i některé aplikace pro editaci videa.

NATÁČENÍ JAKO SOUČÁST PROGRAMU

Možností, jak k videu v oddíle přistoupit, je několik. Můžete průběžně dokumentovat oddílové dění →

a čekat, jestli narazíte na podobnou perlu jako domažlické Ještěrky. Pokud se vám nechce jen číhat na správný okamžik, který byste na videu zachytili, můžete si zkusit natočit i vlastní spot podle scénáře. Nebude možná tolik autentický, ale s dobrým nápadem rozhodně nemusí být nudný. Naopak. Poslední spot pro Junáka s plyšovým medvědem, za kterým stojí Skautský video-audio tým (SVAT), měl svůj scénář, herce i štáb, a přesto bavil celý internet.

Přemýšlejte, čím je pro vás skauting zábavný, čím je váš oddíl unikátní, co zajímavého děláte. Můžete si pak snadno natočit náborové video, které vyvěsíte na web či na Facebook, nebo ho můžete promítat třeba během náboru ve škole. Není lepší způsob, jak záklům v lavicích přiblížit táborovou atmosféru, než jim skutečný tábor prostě ukázat.

Pokud s natáčením nemáte zkušenosti, nemusí být vaše prvotina rovnou propagační video, které budete ukazovat světu. Natáčení může znamenat i prostou zábavu a možnost vyzkoušet si něco nově-

JAK NA TO?

- Před natáčením se ujistěte, že máte kvalitní přístroj s dostatkem energie (plně nabitý, případně s náhradními bateriemi po ruce).
- Zkuste si předem osahat některé programy určené k editaci videa (appky pro telefon, střížny pro PC). Nainstalujte si ty, které vám budou nejvíce vyhovovat.
- Promyslete si, jestli budete točit ze stativu, nebo tzv. „z ruky“, a zvažte možné plusy a mínusy.
- Vždy točte na šířku! U foťáku či kamery vám to přijde jako samozřejmost, ale smartphony svádí k nesprávnému natáčení na výšku.
- Myslete na zvukovou stopu. Pokud nemáte k zařízení připojený externí mikrofon, bude na ručovém mikrofonu zachyceno vše, co se kolem děje, včetně vašeho případného komentáře nebo pokynů. Rozmyslete si tedy, co má ve videu zaznít, a co ne.
- Pokud netočíte na jeden záběr a budete video stříhat, přemýšlejte nad šířkou a velikostí záběrů. Chcete-li video stříhat, hodí se střídat širší záběry (např. krajina, celé tábořiště, skupinka lidí) s detaily. Střídejte i statické záběry s pohybem kamery.

ho. Před lety jsme takto s oddílem uspořádali pololetní výpravu. Vzali jsme na ni obyčejný digitální foťák, notebook a dataprojektor. První dva dny děti vymýšlely scénář a následně podle něj natáčely detektivku. My vedoucí jsme film sestříhali a poslední večer byla slavnostní premiéra s předáváním čokoládových Oscarů. Každý účastník výpravy si odvezl domů film vypálený na DVD, a to včetně

sestříhu nepovedených záběrů, kterými se oddíl bavil ještě dlouhá léta. Pro mě to byla jedna z nejpamátnejších výprav.

Za necelý měsíc vyjedeme na tábory, snad nejdobrodružnější a nejfotogeničtější akci v roce. Vezměte s sebou kameru nebo smartphone. Třeba bude příští hvězdné skautské video právě z vašeho tábora. ●

▼ INZERCE

70 LET VE VZPOMÍNKÁCH A OBRAZECH

Nová kniha
z historie
skautské mohyly

IVANČENA

www.skaut.cz/obchod

POZVÁNKY

PREMIÉRA FILMU SKAUTI BEZ LILIE

23. 4. 2017, 20:00

Ponrepo, Praha

skautskyinstitut.cz/film

Skautský institut zve na veřejnou premiéru dokumentárního filmu v pražském kině Ponrepo. Uvidíte svědectví o různých cestách, kterými se vydaly skautské oddíly po rozpuštění Junáka v roce 1970. Jak řešily zásadní dilemata, která přináší totalita? Jak se jejich osudy promítají do osudů celého hnutí?

ZLATÉ ŠLAPÁTKO

1. května | Brno

www.zlate-slapatko.skauting.cz

Skautský závod horských kol v okolí Brna. Pro všechny věkové kategorie, speciální kategorie pro rovery a rangers. Přihlašování účastníků na stránkách do 25. 4.

SKAUTSKÁ ŠIFROVACÍ HRA

13.–14. května

Neratovice u Prahy

www.skautska-sifrovacka.webnode.cz

Chceš prožít fajn víkend a poznat nové lidi? Baví tě objasňovat záhady? Pak je tahle akce přímo pro tebe! Cílem hry je projít co nejrychleji všemi stanovišti až do cíle. Čekají tě zapeklité šifry, nelehké úkoly a další překážky. Založ tým a přijedte!

ÚNIKOVÁ HRA PARANOIA

každé úterý a středu

Staroměstské náměstí 4, Praha

skautskyinstitut.cz/unikovka

Skautský institut připravil unikovou hru motivovanou osudy skautských oddílů v 50. letech. Můžete si ji zahrát od března přímo na Staromáku, otevřená je v úterý a středu. Podaří se vám najít schované dokumenty a zachránit tak svého vedoucího?

Unikovka je určena pro skupiny 2 až 5 hráčů od 13 let. Pokud máte zájem, vyplňte formulář na webových stránkách.

RUPRNO: 22. ROČNÍK NETRADIČNÍHO TRIATLONU SMÍŠENÝCH DVOJIC

2.–4. června 2017

www.ruprno.webnode.cz,
přihlášky do 1. května

Rozpohybuješ své kosti trénováním na Ruprno.

Už teď se můžeš poohlédnout po protějšku opačného pohlaví, abyste spolu v červnu pádlovali v kánoji na klidné hladině 6 km, v sedle kola zdolali 50 km a poté ještě uběhli 12,5 km malebnou krajinou Jizerských hor. Zdraví obou ať odpovídá charakteru akce, věk od 16 let výše. Pojď se s ostatními podílet na vytvoření zdravé sportovní atmosféry tohoto triatlonu.

VIETNAM WAR GAMES

2.–4. 6. | Třeboň

www.vietnam.skauting.cz

Jako vždy na přelomu května a června se vydají vojenské jednotky Ruska, USA a Austrálie do třeboňských bažin a močálů plných moskytů, aby se pustily do boje o vlastní přežití a o čest. Chcete vědět, kdo letos při závěrečné bitvě vztýčí svou vlajku jako vítěz? Tak pojedte s námi!

Letos se bude odehrávat již 24. ročník taktické hry Vietnam War Games pořádané 45. skautským střediskem Silmaril. Pokud máte rádi únavu, bahno a napětí, rádi vypnete starosti a užijete si hru, je Vietnam přesně to, co hledáte. Zúčastnit se mohou všichni starší 15 let. Horní věkový limit neexistuje, hrají i „starci zakladatelé“. Bližší info na webu.

**Další akce a pozvánky najdeš
ve sdílené tabulce.**

Táborské potřeby.cz

GRIZZLY
OUTDOOR EQUIPMENT

GRIZZLY, STANY TŘETÍHO TISÍCILETÍ

Grizzly je česká firma s výrobou v Pardubicích, která prostřednictvím svého e-shopu www.tabornickepotreby.cz dodává svým zákazníkům zboží už po osm let a každým rokem počet spokojených zákazníků stoupá.

Firma vyrábí vybavení do přírody, například stany. Ty jsou vyráběny podle starých tradic, avšak novodobou technologií. Jejich kouzlo je v použitém materiálu, který tyto staré tradice částečně boří, ale bez dopadů na nocležníka.

Bavlněné stany mají řadu nevýhod. Jednou z těch hlavních je jejich krátká životnost. V dnešní době vyráběné bavlněné tkaniny mají životnost v řádu pár let. Navíc mají složitou údržbu a jsou náročné na skladování. Asi každý z majitelů bavlněného stanu dobře ví, že po pouhé jedné sezóně, nedostatečném vysušení a špatném uskladnění stan zplesniví, což má za následek sníženou pevnost a funkčnost materiálu. Polyesterové stany Grizzly svými vlastnostmi tyto problémy zcela eliminují. Plíseň totiž nerozkládá vlákna polyesteru a tím pádem nedochází k jeho degradaci. Samotná polyesterová tkanina je ještě o 25 % masivnější a díky tomuto faktu jsou naše stany téměř nezníčitelné.

Dalším problémem bavlněných stanů je srážení tkaniny o přibližně 5 %. Naše polyesterové stany se nesrážejí a je možné je šít skoro na přesný rozměr. Generace za generací táboreníků si předávají zákaz „Nesahejte na tu plachtu, když je mokrá!“, ale tomu je se stany Grizzly konec. Na mokré polyesterové stany můžete libovolně malovat prstem, fixem nebo rtěnkou, ...

jednoduše čímkoliv a i přesto nikdy neztratí na kvalitě nepropustnosti. Polyesterová vlákna do sebe nenatahují vlhkost, tak jako bavlněná, proto je jejich sušení výrazně rychlejší. Čištění stanů je jednoduché. Stačí vzít kartáček a vodu s mýdlem a nečistoty jednoduše odstranit. Tkanina zůstane i nadále vodě 100% nepropustná.

Polyesterové stany Grizzly vycházejí s klasickými bavlněnými cenově srovnatelně. Jsou vyráběny ve všech barevných odstínech, počínaje bílou či béžovou, přes hnědou, khaki nebo černou až po třeba růžovou. Když potřebuje o 5 cm větší nebo vyšší, není to pro nás žádný problém. Pokud by někdo i přesto chtěl bavlněné, je možné si v našem portfoliu vybrat ze dvou variant a to 320 nebo 440 g/m².

Ke stanům s podsadou vyrábíme i podsady ze smrkových prken, spojených perem a drážkou, konstrukce těchto podsad je jedinečná a vyráběna tak precizně, že jakákoliv bočnice lze napasovat na jakékoliv čelo či záda, takže už nemusíte řešit, který díl ke kterému patří.

Naši výrobu neustále rozšiřujeme a to dle přání zákazníků. Pokud zákazník potřebuje vlastní střih nebo jen náhradní plachtu na hangár, bez problémů navrhne, ušijeme.

www.Grizzly.cz | www.tabornickepotreby.cz | e-mail: info@grizzly.cz | tel.: +420 603 331 332

ROZENÝ VŮDCE

DREAMWORKS
MIMI ŠEF

**V KINECH OD 20. DUBNA
TAKÉ VE 3D**